

Satenik as Norma
Helmer in Ibsen's
A Doll's House
(both scenes)

Նորմայի դերում,
«Տիկնիկների
տունը»,
(Երկու տեսարան)

Satenik Adamian

Հ

asmik, actress of stage and film, was born in Nakhijevan. She started her career in 1906 with the Tiflis Armenian Dramatic Stage Company, but her reputation as an astute drama theorist preceded her to the proscenium. She ranked with Sundoukian and Shirvanzadeh as exceptional authorities of the traditional Armenian stage.

Hasmik performed with various stage and theater groups in Tiflis before establishing the First State Theater in Yerevan in 1921, where she carried her unique traditional mastery to the Armenian theater.

She masterly performed the following roles: Kali in Sundoukian's *Kandats Ojagh*, Gegel in *Bebo*, Khampery in *Khatabala*, Shpanik in Shirvanzadeh's *Namous*, and Zarnishan in *Evil Spirit*. She also collaborated in the creation of new roles, most notably as Elmira in Moliere's *Tartuffe*, Madam S. in Ibsen's *Master Builder*, Elena in Hauptman's *Die Weaver's*, Volga as Dostoyevsky's *Idiot*, Kabanika in Ostrovsky's *Bankrupt*, Ludmila in *The Children of Vaynoosh*, Khanoom in Zakarely's *Khanooma*, Clara in Afinogenov's *At the Breaking Point*.

She was a marvelous interpreter of Gorky. Her roles as Vasilia in *The Lower Depths*, Vassa Zheleznova in *Zheleznova*, and Melania in *Yegor Bulychov and Other's* gave witness to her creative genius. She was equally adept in other major roles, many still written about and studied.

Hasmik was a pioneer of the Armenian film industry. She starred in more than ten films during 1925-1944. The following movies hold a special place in the hearts of Armenians who remember Hasmik: *Namous*, *Gikor*, *Two Nights*, *Zangezour*, and *The Fisherman of the Sevan*. The artist posthumously received the high honor of Popular Artist of the Republic of Armenia in 1953.

Ն

ՍՍՀ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1935: Յասմիկը՝ Թագուհի Յակոբեանը, ծնել է Նախիջեանում: 1904-ին Թիֆլիսի ժողովարանի թատերախմբում խաղացել է Քալի, Կելեկ՝ Սունդուկեանի «Քանդած օջախ», «Պէպօ» պիեսներում:

1906 թականից հրապարակել է Թիֆլիսի հայկական դրամատիկական ընկերության թատերախումբ: Նա դաստամ է Սունդուկեանի եւ Շիրվանզադեի ստեղծագործութիւնների բեմական աւանդոյթները շարունակող դերասանների շարքը: Նրա Խամիերին (Սունդուկեանի «Խաթաբալա»), Շպանիկը, Ջառնիշանը (Շիրվանզադեի «Նամուս», «Չար ոգի») մեծ համբաւ են բերել դերասանուհուն: Կատարել է Էլմիրա (Մոլիերի «Տարտիֆ»), Մաղամ Շտոկման (Իբսենի «Դոկտոր Շտոկման»), Էլենէ (Հաուպտմանի «Միքայէ Կրամեր»), Ժակլին (Բիսոնի «Անյայտ կինը»), Մաղլէն (Միրբոյի «Ժամ Ռոպ»), Իվոզինա («Ապուշը», ըստ Դոստոյեւսկու), Կաբանիկա (Օստրովսկու «Ամպրոպ»), Լիւմիլա (Նալդինովի «Վանիշինի զաւակները»), Խանումա (Յագարեվի «Խանումա»), Քրիստինէ (Օտրեթեյի «Քրիստինէ»):

Յասմիկը 1921-ից հաստատուամ է Երեւանի առաջին պետական թատրոնում: Երեւանում նրա առաջին դերակատարումը Վիտիխէնն էր Հաուպտմանի «Ջրասոյգ զանգ»-ում: Նա իրապատուկ վարպետութեամբ հանդէս է եկել ոչ միայն աւանդական յայտնի դերերով, այլեւ մարմնատրել է նոր հերոսուհու բեմական կերպարներ. ինչպէս՝ Լիբով Եարովայա (Տրենյեովի համանուն պիեսում), Աննա (Ռոմանովի «Ռեյսերը զրնգում են»), Կլարա (Աֆինոզեովի «Ահը»), Մարիա Լուվնա (Ռախմանովի «Պրոֆեսոր Պոլեժաե»):

Նա Գորկու աւանդոյթների լաւագոյն ներկայացուցիչն էր հայ թատրոնում: Նրա Վասիլիսան «Յատակում», Վասսա Ժելեզնովան «Վասսա Ժելեզնովա», Մելանիան «Եգոր Բուլչով եւ ուրիշներ» ընդունել են որպէս տարբեր բնատրոպութիւններ կերտելու ստեղծագործական վարպետութեան ապացոյցներ: Մայրական կերպարների մի ամբողջ շարք է ստեղծել հռչակատր դերասանուհին. վերջին դերը եւս այդպիսին էր՝ Աննա (Մ. Քոչարեանի «Հարազատ մարդիկ»-ում):

Յասմիկը միաժամանակ եղաւ նաեւ հայկական կինոարւեստի հիմնադիրներից մէկը՝ 1925-44 թթ. ընթացքում խաղաց տասից աւելի լիարժէք ու յուզիչ կինոդերեր՝ «Նամուս», «Չար ոգի», «Գիքոր», «Երկու գիշեր», «Պէպօ», «Ջանգեզուր», «Սեանի ձկնորսներ», եւ այլն, որոնցից իրաքանչիւրը իր անգնահատելի տեղն ունի հայ կինոարւեստի ոսկէ զանձարանում:

Hasmik as the witch in Hamperdink's *Hansel and Gretel*
Գրետելի դերում «Նենգել եւ Գրետել»

As Henrietta in Herman's *The Good Hope*
Նենրիետայի դերում «Բարի յոյս»

As Shlomke in Gordin's *Mirelle Efros*
Շլոմկեի դերում «Միրել Էֆրոս»

As Vartouhi in Gevorkian's *Varazdad*
Վարդուհիի դերում «Վարազդատ»

Hasmik as Ustian in Demirjian's *Kadj Nazar*. B. Mouradian as Nazar
Ուստիանի դերում Դեմիրճեանի «Բաջ Նազար»: Նազարի դերում Բ. Մուրադեան

As Shoushan in Sundoukian's *Bebo*
Շուշանի դերում «Պէպօ»

Vittichen
Վիտիխենի դերում

As Mrs. Ksedias in Slavin's *Intermezzo*
Մադամ Զսեդիասի դերում «Ինտերմեզո»

Pianists Heghineh and Yevgineh Adamian were born in Baku to a wealthy family. Their father was one of the most successful businessmen in Baku. Their brother Hovhannes Adamian (1879-1932) was the inventor of the color television and the faxsimile machin. The other brother Arshag Adamian (1884-1956) was a proffessor and expert in arts and music. After primary school in Baku, they went to Geneva, and studied until 1904, then moved to Berlin. The sisters studied at Berlin's famous Stern Conservatory. Their professor was Martin Grauzey, the most distinguished teacher in that musically rich city.

In 1908, they graduated from the Stern Conservatory with highest honors and won the Gustav Holender Gold Medal. As duet pianists, they played in the major cities of Germany; Berlin, Munich, Bremen, Hanover, Vurdenberg, Stuttgart, and Dresden. Heghineh and Yevgineh quickly became favorites of every audience for which they performed.

Their itinerary expanded as their popularity grew. They gave concerts in Geneva, Vienna, Copenhagen, Rome, and St. Petersburg. Mostly, they did the masterpieces of Bach, Beethoven, Liszt, and Rachmaninoff.

Heghineh's husband was killed during the Armenian massacre of 1915. She moved to Berlin while Yevgineh settled in Paris.

Բազնակահարուհի Հեղինէ եւ Եւգինէ Ադամեան քոյրերը ծնել են Բաքում, բարեկեցիկ, նշանավոր ընտանիքում: Հայրը Բաքի յաջողած գործարարներից էր: Հռչակատր դէմքեր էին եղբայրները՝ Յովհաննէս Ադամեանը (1879-1932) գունավոր հեռուստատեսութեան, լուսահեռագրութեան գիտարարն էր, Արշակ Ադամեանը՝ (1884-1956) գեղագետ, երաժշտագետ: Նախնական կրթութիւնը Ադամեան քոյրերը ստանում են ծննդավայրում, ապա 1904-ին հայրը նրանց ուղարկում է ժնեւ, որտեղ ուսանում են երաժշտական ակադեմիայում 1900-1904-ին, ապա՝ Բեռլինի «Շտեռն» նշանավոր կոնսերատորիայում, ժամանակի ականատր պրոֆ. Մարտին Կրաուզէի բարձր վարպետութեան դասարանում: 1908-ին գերագանց աւարտելով կոնսերատորիան պարգեատրում են «Գուստավ Հոլենդեր» ոսկէ մեդալով: Որպէս դաշնամուրային զուգանագ շրջագայել են Եւրոպայի գլխատր քաղաքներում, ջերմ ընդունելութիւն գտնելով եւ բարձր գնահատանքի արժանանալով ամենուր: Հրաւիրել են մենահամերգների Սենտ Պետերբուրգ, ժնեւ, Վիեննա, Պրագա, Կոպենհագէն, Հռոմ, Լոնդոն: Կատարել են Բախի, Բեթհովէնի, Լիստի, Մէն Սանսի, Ռախմանինովի ստեղծագործութիւններից: Ելոյթներ են ունեցել Գերմանիայի մի շարք քաղաքներում՝ Բեռլին, Մինխեն, Բրեմէն, Հանովեր, Վիրտենբուրգ, Շտուտգարտ, Դրեզդէն: Կոմիտասը Անտոն Մայիլեանին ուղղած մի նամակում գրում էր. «Շատ ուրախայի է Ադամեան քոյրերի երեւան գալը, արդէն ես հետեւում եմ նոցա համերգների ընթացքին եւ հիանում նոցա փառատր յաղթանակով»: 1915-ի հայկական կոտորածների ժամանակ զոհ է գնում Հեղինէի ամուսին Հայրանեանը: Հեղինէն գաղթում է Գերմանիա, Բեռլին, որտեղ բնակւում է մինչեւ կեանքի վերջը: Իսկ Եւգինէն ամուսնու՝ Գարագաշեանի հետ մեկնում է Փարիզ: Քոյրերը այնուհետեւ երաժշտութիւն էին դասաւանդում: Հեղինէն վախճանեց Բեռլինում, Եւգինէն՝ Փարիզում:

Neghineh Adamian
Yevgineh Adamian

Actress Olga Goulazian was born in Tiflis. Her artistic training followed the example set by Siranoush. She impressed audiences with her realistic and lively performances and with her unique expressiveness. Olga first performed in 1900 in the Armenian theater of Tiflis where she played the role of Nato in Gabriel Sundoukian's *One More Victim*. She earned the encouragement of Sundoukian and acclamation from the audience. As a professional actress she played in works by Mourashko, Araxian, Avjalian, and Zubalov's performances in Tiflis. Olga was one of the first actresses in the Gabriel Sundoukian Armenian State Theater, but her talent glowed most brightly in Sundoukian's plays, such as Natalia in *Khatabala* and as Gegel in *Bebo*. She performed in Tiflis, Constantinople, Trabizond, Moscow, Nor Nakhijevan, St. Petersburg, and Shushi. She played in Moliere's *The Imaginary Invalid*, Dorin in *Tartuf*, in Gordin's *The Other Side of the Ocean*, as Alioshka in Gorky's *The Lower Depths*, Gayaneh in Eugene Sumbadov's *Treachery*, and as Laura in Lope de Vega's *The Countryman in his Corner*. She also played roles in the following films produced by the Armenian Film Studio: Zareh, *The Shadows are Leaving the Mountains* and *The First Song of Love*. Olga won many state prizes and titles. In 1929, she was named "Accomplished Actress of the Republic of Armenia" and in 1935 "Popular Actress of the Armenian Republic". In 1952, she won the "State Medal of Armenia" and received the same honor in 1967. Olga caught the attention of theater-goers with an ability to popularize her best roles; Kunkushkina in Ostrovsky's *An Ardent Heart*, Ksenian in Gorky's *Yegor Bulychov and Others*, Horomsim in Papazian's *The Stone*, Lambrini in Parnis' *The Island of Aphrodite*, Esfir in Gutzkow's *Uriel Acosta*, *The Great Lady* in *Vartanuk*, Mother Brodie in Kronin's *Deacon Brodie*, and especially her Mrs. Balboa in *The Trees are Dying Standing*.

ՄՍՀ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1935: Օլգա Գուլազեանը ծնել է Թիֆլիսում: Բեմական իր արւեստով հետեւել է Սիրանոյշին: Դերասանուհին իրապաշտական կենսունակ իր արւեստով եւ արտայայտման բարձր մակարդակով հիացրել է հանդիսատեսին: Օլգա Գուլազեանը սկզբից բեմ է բարձրացել թատերասերների ներկայացումներին: 1900 թին Թիֆլիսի հայկական թատրոնում խաղացել է Նատոյի դերը՝ Գաբրիէլ Սունդուկեանի «էլի մէկ զոհ»-ում, արժանանալով թատերասերների բարձր գնահատանքին ու հեղինակի խրախուսանքին: Մասնագիտական աշխատանքը սկսել է 1901-ին Թիֆլիսի հայկական թատրոնում: Հանդէս է եկել Մուրաշկոյի եւ Արաքսեան թատրոնների, Աւճալեան լսարանի, Զուբալովի ժողովրդական տան ներկայացումներում: Նա փայլուն դպրոց անցաւ Յ. Աբէլեանի, Սիրանոյշի, Գ. Պետրոսեանի, Օ. Մայսուրեանի, Յասմիկի եւ հայ բեմի ուրիշ վարպետների հետ համատեղ աշխատանքում: Գուլազեանը Հայաստանի Գաբրիէլ Սունդուկեանի անան պետական թատրոնի հիմնադիր առաջին դերասանուհիներից է: Նա մարմնատրել է շուրջ 300 կերպար, սակայն արւեստագիտուհու տաղանդն առանձին փայլով շողաց Սունդուկեանի գործերում: Այստեղ նա չունէր իր սրցակիցը: Կարելի է համարձակօրէն ասել, որ ոչ մի դերասանուհի չի հասել նրա Նատալիայի՝ «Խաթաբալա» եւ Կելէլի՝ «Պէպօ» խաղի կատարելութեանը: Ստեղծագործութեան վաղ շրջանում խաղացել է Անտուանէտ, Դորին (Մոլիերի «Երեւակայական հիանդ»), «Տարտիֆ», Հենրի (Յա. Գորդինի «Օվկիանոսից այն կողմ»), Ալեօշկա (Գորկու «Յատակում»): Ակնառու յաջողութեամբ պսակեց Գայանէի դերակատարումը Իւժին-Սումբատովի «Դաւաճանութիւն»-ում: 1921-1926ին աշխատել է Թիֆլիսի հայկական թատրոնում: Այստեղ առաջին հիանալի դերակատարումը գեղջկուհի Լատրենսիան էր (Լուպէ դէ Վեգայի «Ոչխարի աղբիւր»-ում): 1945ին հայ բեմի խոշոր այդ վարպետը լոյս ընծայեց իր «Յուշերը», վերանշակած հրատարակութիւն՝ 1957: Նկարահանուել է «Հայֆիլմ» կինոստուդիայի «Զարէ», «Ուրականները հեռանում են լեռները», «Առաջին սիրոյ երգը» գեղարւեստական կինոնկարներում: Օլգա Գուլազեանն արժանացել է պետական մրցանակների. 1952ին՝ ՄՍՀՄ պետական մրցանակ: 1967ին՝ ՍՍՀՄ պետական մրցանակ: Եղել է ՍՍՀ Գերագոյն Խորհրդի պատգամատուր 1955-1959: Բացառիկ վարպետութեամբ աչքի ընկնող Օլգա Գուլազեանի լաւագոյն դերերից են՝ Կուկուշկինա (Օստրովսկու «Անօժիտը»), Քսենիա (Մ. Գորկու «Եգոր Բուլչովը եւ ուրիշներ»), Հռոմսիմ (Փափազեանի «Ժայռը»), Լամբրինի (Պարնիսի «Աֆրոդիտէի կղզին»), Էսֆիր (Կ. Գուցկովի «Ուրիէլ Ակոստա»), Մեծ Տիկին («Վարդանանք» ըստ Դեմիտրեանի պատմավէպի), Տիկին Բալբոա (Կասոնայի «Ծառերը կանգնած են մահանում»): Վերջին դերակատարումը Մայր Բրոուդին էր՝ Կրոնիսի «Բրոուդիի ամրոցը», 1963:

Olga Goulazian

Olga as Salome in Sundoukian's *Kandats Ojakh*
Սալոմէի դերում «Բանդած օջախ»

Olga Goulazian

As mother Brodie in Kronin's *Deacon Brodie*
Մայր Բրոուդիի դերում «Բրոուդիի անրոցը»

Olga Goulazian

Olga as Ephemera in Sundoukian's *Bebo*
Էփեմիա, «Պէպօ»

As Ophelia in Shakespeare's *Hamlet*
Օֆելիա, «Համլետ»

As Shlomke in Gordin's *Mirele Efros*
Շլոմկէ, «Միրէլ Էֆրօս»

As Antonia in Mulier's *La Malade Imaginaire*
Անտուանետ, «Երեւակայական հիւանդը»

Hasmik as Khamperi,
Aved Avedisian as Zambakhov,
Olga Goulazian as Natalia
in Sundoukian's *Khatabala*

Յասմիկը՝ Խամփերիի,
Աւետ Աւետիսեանը՝ Զամբախովի
եւ Օլգա Գուլազեանը՝ Նատալիայի դերերում
«Խաթաբալա»

Olga Gulasian and Friends

Sitting left to right: Aved Avedisian, Olga, Hasmik, David Gulasian,
 Standing left to right: Susan Garagashian, Arthur Babaian, Ashkhen and Amo Kharazian,
 Nina Manoucharian and Levon Meserlian.

Օլգա Գուլազեան եւ ընկերներ

Նստած ձախից՝ Աւետ Աւետիսեան, Օլգա Գուլազեան, Յասմիկ, Դաւիթ Գուլազեան
 կանգնած ձախից՝ Սուզան Գարագաշեան, Արթուր Պապեան, Աշխէն եւ Ամօ Խարազեան
 Նինա Մանուչարեան եւ Լեւոն Մըսրըլեան

Arous Voskian, "State Actress of the Armenian Republic" since 1935, was born in Constantinople. While still a student, instructors recognized her for her intelligence, rationality, and her exceptional good judgement. Arous first performed on stage in 1908 with the Abelian-Armenian Theater Group in Constantinople. She played the roles of Regina in Ibsen's *Ghosts*, and Emilia in Shakespeare's *Otello*. Arous met the famous actor and director Hovsep Voskian while she was a member of the group. They fell in love and married in the Caucasus. From 1909-1911, Arous was in Baku at the Armenian Dramatic Theater. On the advice of Alexander Shirvanzadeh, she went to Tiflis to perform in the Armenian Theater. There, for the first time, she played the role of Sona in Shirvanzadeh's *The Evil Spirit* and enjoyed great success. Shirvanzadeh congratulated her and confessed that he could not have imagined a better performance. Arous was endowed with exceptional talent and brought poise and symmetry to her roles, as Cordelia in Shakespeare's *King Lear* and as Salome in Oscar Wild's *Salome*.

In 1921, Arous accepted an invitation from Yerevan to work in the first Armenian State Theater Group. She broadened her repertoire to include extreme comedy. This multi-talented actress continued with the following roles: Kruchinina in Ostrovsky's *An Ardent Heart*, and Katherine in Shakespeare's *Taming of the Shrew*, Anna in Eugene O'Neill's *Anna Christie*, Antigone in Sophocles' *Antigone*, Amalia in Schiller's *The Robbers*, Norma in Ibsen's *A Doll's House*, and Natasha in Shirvanzadeh's *Morgan's In Law*. She performed as the charming Susan in *Namus* and as the noble Margaret in *For Honor*, and her Ophelia in *Hamlet* and Desdemona in *Otello*, Juliet in *Romeo & Juliet*, Lady Macbeth in *Macbeth*, Portia in *The Merchant of Venice*, Rachel in Gorky's *Vassa Zheleznova*, and *The Lower Depths*, remain as extraordinary roles in the history of Armenian Theater. Arous was also blessed with talent in recitation, recited frequently, and taught stage reading in the Yerevan Theater Group. Poet Yeghishe Charents worshiped her art and dedicated several of his poems to her. Arous died during the full bloom of her career.

ՆՍՏ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1935: Արուս Ոսկանեանը ծնել է Կ. Պոլսում: Առաջին անգամ բեմ է բարձրացել 1908 թականին եւ խաղացել Ռեգինա (Իբսենի «Ուրականներ»), Էմիլիա (Շեքսպիրի «Օթելլո»), Աբելեան-Արմենեան թատերախմբում, որտեղ նա ծանօթանում է անաւնի դերասան եւ բեմադրիչ Յովսէփ Ոսկանեանին եւ ամուսնանում նրա հետ: 1909-1911 Արուս Ոսկանեանին տեսնում ենք Բաքում, հայ դրամատիկ թատրոնի բեմում: Նրա խաղընկերներն էին՝ Աբելեանը, Զարիֆեանը, Արմենեանը, Սիրանոյշը: Ալեքսանդր Շիրվանզադէի խորհրդով, 1917-ին նա գալիս է Թիֆլիս եւ միանում հայկական թատրոնին: Այստեղ առաջին անգամ հանդէս է գալիս Սոնայի դերով (Շիրվանզադէի «Չար ոգի») եւ ունենում է մեծ յաջողութիւն:

Շիրվանզադէն շնորհատրելով նրան՝ խոստովանում է, որ աւելի լաւ դերակատարում չէր կարող պատկերացնել: Արուս Ոսկանեանը օժտած էր բացառիկ տաղանդով: Այդ շրջանի նշանաւոր անձնատրուումներից են՝ Քորդելիա (Շեքսպիրի «Լիր արքայ»), Մոնա Վաննա (Մետելինկի «Մոնա Վաննա»), Սալոմէ (Օսկար Ուայլդի «Սալոմէ»): 1921 թ.

Արուս Ոսկանեանը հրապարակում է Երեւան՝ Հայաստանի առաջին պետական թատրոն, ուր եւ աշխատում է մինչեւ կեանքի վերջը: Բեմի ճշմարիտ եւ բազմաշնորհ այս արեստագիտուհին սկսելով օպերետներից, շարունակեց ներկայացնել բարդ դերակատարումներ, ինչպէս՝ Կրուչինինա, Կատրինա (Օստրովսկու «Անմեղ մեղատրներ» «Ամպրոպ»), Անտիգոնէ (Սոֆոկլէսի «Անտիգոնէ»), Կատրին (Շեքսպիրի «Անսանձ կնոջ սանձահարումը»), Ամալիա (Շիլլերի «Աազակներ»), Նորա (Իբսենի «Նորա») Աննա (ՕՆիլի «Աննա Քրիստի»), Նատաշա, Մարգարիտ (Շիրվանզադէի «Մորգանի խնամին», «Պատի համար»), Անոյշ (Պարոնեանի «Պաղտասար աղբար»): Նրա Ջուլիետը, Լեյդի Մակբեթը, Օֆելիան, Դեզդեմոնան, Միսըզ Ֆորդը, Պորցիան (Շեքսպիրի «Ռոմէո եւ Ջուլիետ», «Մակբեթ», «Համլետ», «Օթելլո», «Վինձորի գարձալի կանայք», «Վենետիկի վաճառականը»), Ռաշելը, Նատաիան (Գորկու «Վասսա ժելեզնովա», «Յատակում»), հայ թատրոնի պատմութեան մէջ կմնան որպէս եզակի խաղարկումներ: Բեմական անձնատրումն բացառիկ անձնատրութիւններից են՝ Ռուքիա եւ Զէյնաբ (Իւֆին-Սումբատովի «Դաւաճանութիւն»), Լիզիա (Ն. Սենկեւիչի «Յո՞ երթաս»): Նա խաղացել է նաեւ ռուս ժամանակակից հեղինակներ՝ Լունաչարսկու, Տրենյովի, Պոգորինի, Աֆինոգենովի, Ֆայկոյի, Շկարկինի պիեսներում:

Մեծ դերասանուհին հանդէս էր գալիս նաեւ իբրեւ աստուծոջ: Նա բեմական խօսք էր դասաւանդում Երեւանի թատերական ուսումնարանում: Նա գրել է թատերագիտական յօդածներ, թողել է օրագիր եւ յուշեր:

Arous Voskanian

Arous as Rodendla Hauptman's *Sunken Bell*
«Ջրասոյգ զանգը»

Arous as Ophelia in *Hamlet*
Օֆելիայի դերում «Համլետ»

Arous as Portia in Shakespeare's *Merchant of Venice*
Պորցիայի դերում «Վենետիկի վաճառականը»

Arous Voskanian

Arous as Susanna in Beaumarché's *The Marriage of Figaro*, Gurgen Janibegian as Figaro
Սիւզանի դերում «Ֆիգարոյի անուանութիւնը», Ֆիգարո՝ Գուրգէն Ջանիբէկեան

As Margaret in Shirvanzade's *Namous*, Hrachia Nersisian as Elizbarow
Մարգարիտի դերում «Պատի Համար», Էլիզբարովի դերում՝ Հրաչեա Ներսիսեան

Haiganoush Danielian

Haiganoush Danielian, opera and symphony soloist, was born in Tiflis. In 1920, she graduated from the Petrograd conservatory after studying under famed Professor Iretsgaya.

During 1920-1921, she performed in the musical comedic theater of St. Petersburg. For ten years she was one of the great stars and soloists of the Tiflis Opera and Stage, and at the same time participated in Leon Isetsky and Shara Talian's opera-operetta group of Leninakan. Haiganoush was one of the founders and stars of the Yerevan Theater. From 1932 until her death, Haiganoush was one of the foremost singers in the State Opera and performed for nearly twenty years. She had high artistic temperament and rare mastery and artistic sense. She displayed that talents in the following roles: Anoush in Tigranian's *Anoush*, Olympia in Chukhajian's *Arshag II*, Sofi in Ayvazian's *Taparnikos*, Maro in Paliashvilou's *Daisy*, Marfan in Rimsky-Korsakov's *The Tsar's Bride*, Rosina in Rossini's *Barber of Seville*, Desdemona in Verdi's *Otello*, Gilda in *Rigoletto*, Mimi in Puccini's *La Bohème*, Chio Chio San in *Madama Butterfly*, Antonida in Glinka's *Ivan Susanin*, Margarita in Gonoud's *Faust*, Gilda in *Rigoletto*, Lakmen in Delibe's *Lakme*, and Margarite in Meyerbeer's *The Huguenots*.

Haiganoush also performed exceptionally as a lyric musical star. She included the songs and romances of Tchaikovsky, Rimsky-Korsakov, Rachmaninoff, and Glazunov, Gomidas, Spendiarian, and Melikian in her repertoire. She was the master of various national musical genres and communicated in those songs an unparalleled charm, an original enthusiasm and beauty.

From 1943-1951, Haiganoush taught at the Yerevan Music Conservatory. From 1949-1952, she was the director of the ten-year-old Tchaikovsky Music School. In 1939, during a ten-day Armenian cultural festival, she received the title of "Popular Artist" for her role as Anoush. In 1946, she earned the honorary title of "State Laureate of Armenia". The "Haiganoush Danielian School of Music" in Yerevan is named after her.

From 1943-1951, Haiganoush taught at the Yerevan Music Conservatory. From 1949-1952, she was the director of the ten-year-old Tchaikovsky Music School. In 1939, during a ten-day Armenian cultural festival, she received the title of "Popular Artist" for her role as Anoush. In 1946, she earned the honorary title of "State Laureate of Armenia". The "Haiganoush Danielian School of Music" in Yerevan is named after her.

Երգչուհի

Երգչուհի, քնարա-կոլորատուրային սուպրանո Հայկանուշ Դանիելեանը ծնել է Թիֆլիսում: 1920-ին աւարտել է Պետրոգրադի կոնսերւատորիան, աշակերտելով յայտնի պրոֆեսոր Իրեցկայային: 1920-21 թթ. երգչուհին ելոյթներով հանդէս է եկել Պետրոգրադի երաժշտական կատակերգութեան թատրոնում: Տասը տարի եղել է Թիֆլիսի օպերայի եւ բալետի թատրոնի առաջատար մենակատարներից ու, միաժամանակ, մասնակցել է Լեոն Իսեցկու եւ Շարա Տալեանի գլխատրած օպերա-օպերետների խմբում, որը գործում էր Լենինական քաղաքում:

Հայկանուշ Դանիելեանը Երեւանի օպերային թատրոնի հիմնադիր ու առաջատար դերերից էր: 1932 թականից մինչեւ կեանքի վերջը նա հանդէս է եկել որպէս ազգային օպերայի առաջատար երգչուհի ու կերտել մօտ երկու տասնեակ լիարժէք կերպարներ: Բեմական բարձր արւեստով, հազարավոր վարպետութեամբ եւ գեղարւեստական կատարելութեամբ անձնատրած նրա կերպարներից են՝ Անուշը (Տիգրանեանի «Անուշ»), Օլիմպիան (Չովսաճեանի «Արշակ Բ»), Սոֆին (Այւազեանի «Թախտախիլոս»), Մարօն (Պալիաշուիլի «Դափսի»), Անտոնիդան (Գլիսկայի «Իւան Սոււանին»), Մարֆան (Ռիմսկի-Կորսակովի «Թագաւորի հարսնացուն»), Ռոզինան (Ռոսսինի «Սեւիլեան սափրիչ»), Մարգարիտ Վալուան (Մելեքեթի «Նուգենտներ»), Ջիլդան, Դեզդեմոնան (Վերդիի «Ռիգոլետտո», «Օթելլո»), Միմին, Չիօ Չիօ-Սանը (Պուչչինի «Բոհեմա», «Մադամ Բաթրֆլայ»), Մարգարիտ (Գունոյի «Ֆաուստ»):

Հայկանուշ Դանիելեանը հանդէս է եկել նաեւ որպէս սենեկային երաժշտութեան կատարող: Իր երգացանկում նա ընդգրկել է Չայկովսկու, Ռիմսկի-Կորսակովի, Ռախմանինովի, Գլազունովի երգերն ու ռոմանսները: Նա միաժամանակ հայրենի երգին՝ Կոմիտաս, Սպենդիարեան, Ռ. Մելիքեան, հաղորդում էր անկրկնելի հմայք, ինքնատիպ երանգ ու գեղեցկութիւն: 1943-1951 թթ. երգչուհին դասաւանդել է Երեւանի Կոմիտասի անան կոնսերւատորիայում, իսկ 1949-1952 թթ. եղել է Երեւանի Չայկովսկու անան երաժշտական տասնամեայ դպրոցի տնօրէնուհին: 1939 թին, Մոսկւայում հայ արւեստի տասնօրեակի օրերին, Անուշի փայլուն դերակատարման համար նա արժանացել է ՄՍՀՄ ժողովրդական արտիստուհու բարձր կոչման եւ պարգեատրել շքանշանով: 1946 թականին Անտոնիդայի եւ Մարգարիտ Վալուայի դերակատարման համար նրան շնորհում է ՄՍՀՄ պետական մրցանակ: Հայկանուշ Դանիելեանի անունով է կոչում Երեւանի երաժշտական դպրոցներից մէկը:

Հայկանուշ Դանիելեանը հանդէս է եկել նաեւ որպէս սենեկային երաժշտութեան կատարող: Իր երգացանկում նա ընդգրկել է Չայկովսկու, Ռիմսկի-Կորսակովի, Ռախմանինովի, Գլազունովի երգերն ու ռոմանսները: Նա միաժամանակ հայրենի երգին՝ Կոմիտաս, Սպենդիարեան, Ռ. Մելիքեան, հաղորդում էր անկրկնելի հմայք, ինքնատիպ երանգ ու գեղեցկութիւն:

1943-1951 թթ. երգչուհին դասաւանդել է Երեւանի Կոմիտասի անան կոնսերւատորիայում, իսկ 1949-1952 թթ. եղել է Երեւանի Չայկովսկու անան երաժշտական տասնամեայ դպրոցի տնօրէնուհին:

1939 թին, Մոսկւայում հայ արւեստի տասնօրեակի օրերին, Անուշի փայլուն դերակատարման համար նա արժանացել է ՄՍՀՄ ժողովրդական արտիստուհու բարձր կոչման եւ պարգեատրել շքանշանով: 1946 թականին Անտոնիդայի եւ Մարգարիտ Վալուայի դերակատարման համար նրան շնորհում է ՄՍՀՄ պետական մրցանակ:

Հայկանուշ Դանիելեանի անունով է կոչում Երեւանի երաժշտական դպրոցներից մէկը:

Haiganoush Danielian

Haiganoush Danielian

Haiganoush as Anoush in Armen Dikranian's *Anoush*, Shara Talian as Saro
Անուշի դերում «Անուշ»

Seated (second from left): Opera singer Hayganoush Danielian, Marshal Hovhannes Bagramian, actor Aved Avedisian,
Standing (second from left): Armen Gulakian, Academician Victor Hambardzumian, David Malian

Նստած (ձախից՝ երկրորդ) Հայկանուշ Դանիելեան, Մարշալ Յովհաննէս Բաղրամեան, Աւետ Աւետիսեան
Կանգնած (ձախից՝ երկրորդ) Արմէն Գուլակեան, Վիկտոր Համբարձումեան, Դաւիթ Մալեան

Zabel Panossian Aram was born in the small town of Bardizag in Western Armenia. Her family emigrated to the United States in 1907. The following year she began studying the piano and voice with Gerthrud Dahena. Dahena helped shape Zabel's voice into a recognizable and glorious instrument. Zabel sang while accompanying herself on the piano.

Her inner spiritual dimension and rich soprano reflected her inner world. She stated, "The timber of a voice is an expression of a singer's soul." Her first degree from local college was musical education, and she won several awards and scholarships.

While still a student in 1920, Zabel was invited to sing as Abishe in Del Castello's *The Chosen King* at the Boston Opera Hall. During the same year she went to Europe and, until 1924, studied at the music conservatories of Rome, Milan, Paris, and Geneva.

Zabel became more recognized when she began doing operas and lyric operas in London, Manchester, Cairo, and Greece. No matter how famous she grew, she was totally devoted to her native composers and songs.

In 1919, she had performed with the most famous singer in Armenia, Shara Dalian. She sang all Armenian songs, and that same year she performed many of Gomidas' songs solo; *Keler-Tsoler*, *Hov Arek*, *Kroong*, *Andouni*, *Yes Saren Googayi*, *Ganche Kroong Ganche*, and *Im Chinari Yares*. Zabel met Gomidas in Paris in 1920. She wrote about her first meeting with him in the *Veradzound* newspaper. She traveled to Rome where she sang arias from Puccini, Rossini, Verdi, Bizet, Schuman, Schubert and Monteverdi. She was given the most prestigious award of Opera La Scala in Milan, The "Serata in Honore".

From 1932 to 1948, she was still a star in Europe, the United States, and South America. She lived the last years of her life in Boston.

Zabel Aram

Զաբէլ Արամ
1893 - 1986

Զաբէլ Արամը՝ Փանոսեան, ծնել է Պարտիզակում: 1907-ին ծնողների հետ գաղթել է Ամերիկա, հաստատել Բոստոնում: Զայնը սնվել է Գերտրուդ Դահենայի սօտ: 1919-ին համատեղ համերգ է տւել Արմենակ Շահնուրադեանի հետ: Ապա նոյն թիւն սի ամբողջ յայտագիր նւիրել է Կոմիտասի երգերի կատարմանը. «Քելեր, ցուեր», «Նով արեք», «Կռունկ», «Անտունի», «Ես սարէն կուգայի», «Իմ յինարի եարը» եւ այլն:

1920-ին հրաւիրուտ է Բոստոնի օպերայում կատարելու Աբիշայի դերերգը Լոյդ դէլ Կաստիլոյի «Ընտրեալ թագաւորը» օպերայում: Նոյն թիւն մեկնել է Իտալիա: Միլանի, Նոռմի, Փարիզի եւ Ժնեւի կոնսերւատորիաներում կատարելագործել է իր արուեստը: Այդ քաղաքներում, ինչպէս նաեւ Մանչեստրում, Կահիրէում, Ալեքսանդրիայում Կոմիտասի երգացանկով հանդէս է եկել բազմաթիւ համերգներով: 1920-ի աշնանը Փարիզում Զաբէլ Արամը ծանօթանում է Կոմիտասի հետ: Կոմիտասի եւ նրա հետ զրոյցների սասին Զաբէլ Արամը գրել է «Վերածնունդ» թերթում եւ Թէոդիկի «Ամենուն Տարեցոյց»ում 1922 թիւն: 1923-ին Նոռմում հանդէս է եկել Ռոզինա (Ռոսսինիի «Սեպիւեան սափրիչը»), Ջիլդա («Վերդիի «Ռիգուլետտո») դերերգերով եւ մեծ համբաւի արժանացել: Նոռմի գեղարուեստական միութիւնը նոյն թիւ Յունիսի 21-ին Զաբէլ Արամի պատին յատուկ երեկոյթ է կազմակերպել Միլանում եւ նրան են յանձնել «Սերադաին հոնորէ» պատարժան տիտղոսը: Զաբէլ Արամը երգել է սուպրանոյի երգամասեր Պուչչինիի, Վերդիի, Բիզէի օպերաներից, ինչպէս նաեւ Շոպերտի, Շոաննի, Գլիկի, Մոնտելերիի ստեղծագործութիւններից: 1932-33-ին բազմաթիւ երգահանդէսներ է ունեցել իր դատեր՝ Ադրինէ Օթերոյի հետ: Մինչեւ 1948 թիւը Զաբէլ Արամը երգում էր Երոպայի, Տիւրքիայի եւ Նարաւայի Ամերիկայի բեմերի վրայ:

Rose Zulalian
Ռոզ Զուլալեան
1895 - 1972

Rose Zulalian was born in Diarbegir, Western Armenia. At an early age, the Armenian born American gained an enviable reputation as an interpreter of native folk songs.

After many successful public appearances, she retired from public singing to further develop her natural talents. Rose is blessed with a contralto voice of great range and beauty. To this she has added a vivid sense of interpretation, intensified by her Oriental training.

Her reappearance before the public was sensational. Critics acclaimed her to be one of America's foremost contraltos, consistently citing her artistic range and sheer beauty of voice. She has sung with great success in oratorios, operas, and many national conventions. Her major operatic roles include Amneris in Verdi's *Aida*, Azucenna in Verdi's *Trobadour*, and Carmen in Bizet's *Carmen*. Her vast repertoire includes Schubert Scarlatti, Mozart, Brahms, and Schuman. A critic wrote: – *Zulalian's voice is rich and creamy, unusually opulent with velvety texture and with an outstanding quality.*

Some critics compared her voice to the sound of a violin. Rose's classical and lyrical versatility made her a rare performer; Menotti's *The Medium*, Britten's *A Midsummer Night*, Roussel's *Padmavati*, Puccini's *Gianni Schicci*, Strauss' *Capriccio*, *The Love of Dance*, and *The Silent Woman*. She spent the last years of her life in Boston. Rose Zulalian has dub the singing voices of famous motion picture stars for movie studios.

Երգչուհի (կոնտրալտո) Ռոզ Զուլալեանը ծնել է Արեւմտեան Վայաստանում Դիարբեքիրում: ԱՄՆ-ի երգարութեան քննադատները նրա ձայնը համեմատել են ջութակի հետ: Մասնուրում շատ է գրել նրա ձայնի զօրեղութեան եւ ճկունութեան, գեղեցիկ երանգի, լիքը, տաք, թաւ հնչիւնների մասին: Նաեւ հիացնունքով են արտայայտել նրա զանգի ղօղանջի յստակութեամբ հնչող ամենաբարձր ձայնանիշերի, ձայներանգների հարստութեան, խորութեան ու նրբութեան, կատարողական, արտիստական բարձր կարողութիւնների մասին: Զուլալեանը ունէր երեք ու կէս օկտաւա ձայնաձաւալ:

Նա կամերային եւ օպերային երգչուհի էր, արտակարգ զօրեղ եւ ճկուն ձայնով: Նրա կամերային երգացանկում ընդգրկւած են եղել Սկարլատտիի, Մոցարտի, Շոպերտի, Շոստակովիչի, Բրամսի երկերից մինչեւ հայկական եւ ամերիկեան երգեր: Ռոզ Զուլալեանի դասական եւ քնարական բազմաշնորհութիւնը նրան դարձրեց բացառիկ կատարող՝ Մենոտտիի «Ոգեհարցը», Բրիտտէնի «Միջամառային գիշեր», Ռոսսելի «Պաղմաւատի», Պուչչինիի «Ջիաննի Չիչի», Շտրաուսի «Կապրիչիոն», «Պարի սէրը», «Լուսկեաց կինը»:

«Նրա պիանիսսիմոները Շոպերտի երգերում իրական ձայնի կարողութիւն եւ ճկունութիւն են ցուցաբերում»: (Ֆիլադելֆիա Բուլետին)

«Կարմէնի կատարումով Ռոզ Զուլալեանը ցուցաբերեց յստակ կամերային ձայն, հիանալի դիմախաղ ու կեցածք եւ բացառիկ տեխնիկա»: (Բոստոն Վերալդ)

Ռոզ Զուլալեանը երգել է որպէս ձայնափոխանորդ զանազան կինոնկարներում:

Rose Zulalian

Ruzanna Vartanian, actress and professor, was born in Chamakhi. From 1927, she worked in the First State Theater of Yerevan. She spent her entire dramatic career on the stage of the great Sundoukian Theater. Ruzanna could play any role with equal verve, from period piece to the modern, from local girl to women of diverse characteristics.

Aside from her immense acting ability, Ruzanna was strikingly beautiful, had a resonant yet mellifluous voice, perfect diction and dialect, and captivating charm. She quickly became a favorite of Armenian audiences.

Among her most memorable roles were: Susan in Sundoukian's *Namus*, Margarit in *For Honor*, Gegel in *Bebo*, Sara as Nar-Dos' *The Dead Pigeon*, Heriknaz in *The Matter of Bread*, Areg in Giulakian's *Dawn*, Arousiag in Borian's *Under the Same Roof*, Polina in Ostrovskyy's *The Lucrative Office*, and Shurka in Yegor Bulychov and Others, Larissa in *The Disinherited*, Lida in Kornechuk's *Platoon Krechet*, Ransvskaya as Chekov's *The Raspberry Farm*, Rosie in Beaumarché's *The Marriage of Figaro*, Desdemona in Shakespeare's *Otello*, Ophelia in *Hamlet*, Louisa in Schiller's *Love and Cherish*, and Hanna in Virtaus' *The Conspiracy of the Convicts*. Ruzanna also was famous for her inspired recitations, and she was a revered and respected teacher. She began teaching the art of recitation in 1931 at the conservatory. She also taught film and acting at the Yerevan Theater Institute from its inception. Ruzanna Vartanian became Popular Artist of the Republic of Armenia in 1944, the same year in which she began work at the Art and Theater Institute of Yerevan.

ՄՍՀ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1944, Ռուզաննա Վարդանեանը ծնել է Շամախիում: 1921-ից մասնակցել է Ստալինոպոլի հայկական թատրոնի ներկայացումներին, որոնք կազմակերպել եւ ղեկավարել է եղբայրը՝ նշանավոր թատերական գործիչ Վալիկ Վարդանեանը: 1927-ից աշխատել է Երեւանի առաջին պետական թատրոնում: Իր պրոֆեսիոնալ բեմական կեանքի բոլոր տարիները անց է կացրել Գ. Սունդուկեանի անան թատրոնում, ուր նա ապրել է տարբեր ժամանակների ու ազգութիւնների, տարբեր բնատրոփիւնների կանանց կեանքով: Ունենալով դերասանական հիմնալի տեսլներ՝ գեղեցիկ, հնչեղ ձայն, անթերի առողջանութիւն, որին նա ազատ տիրապետում էր, Վարդանեանը մէկը միախի ետեւից անձնատրեց բազմաթիւ գլխաւոր դերեր եւ դարձաւ հայ թատրոնի բացառիկներից:

Նա խաղացել է հայ, ռուս եւ այլ ազգերի պատկանող կանանց բազմաթիւ կերպարներ, ներկայացնելով մարդկային բարձր նկարագրով: Նրա մարմնատրած կերպարներից են՝ Կեկել (Սունդուկեանի «Պէպօ»), Ներիքնազ («Նացի խնդիր», ըստ Պ. Պոռօշեանի), Սուսան, Մարգարիտ (Շիրվանզադէի «Նամուս», «Պատիւ համար»), Սառա (Նար-Ղուի «Սպանած աղանի»), Արեգ (Ա. Գուլակեանի «Արշալոյսին»), Արուսեակ (Բորեանի «Նոյն յարկի տակ»), Պոլինա, Լարիսա (Օստրովսկու «Եկամտատր պաշտօն», «Անօթիտը»), Շուրկա (Գորկու «Եգոր Բուլչով եւ ուրիշներ»), Լիդա (Կոռնէյչուկի «Պլատոն Կրեչետ»), Ռանեակայա (Չեխովի «Բալենու այգի»), Ռուզի (Բոնարշէի «Ֆիգարոյի անունութիւնը»), Դեզդեմոնա, Օֆելիա (Շեքսպիրի «Օթելլօ», «Նամէտ»), Լուիզա (Շիլլերի «Սէր եւ խարդաւանք»), Նաննա (Վիրտայի «Մահապարտների դատադրութիւնը») եւ այլն: Ռուզաննա Վարդանեանը փայլում էր նաեւ գեղարեստական ասմունքի ասպարէզում: Դեռեա 1931-ից բեմական խօսք է դասաւանդել թատերական ուսումնարանում, կոնսերւատորիայում, կինոստուդիայում, օպերային թատրոնում, իսկ 1944-ից՝ ստեղծման օրից, Երեւանի Գեղարեստա-թատերական ինստիտուտում:

Ruzanna as Lidia in Kronichooch's *Platoon Krechet* Լիդայի դերում, «Պլատոն Կրեչետ»

Goharineh Melkounian, operetta star and director, was born in Tiflis and graduated from the Tiflis Conservatory. In 1922, while studying directing, she became a soloist at the Stanislavski Opera School in Moscow.

In 1936, she performed many operas with the Spendiarian Theater, most prominently as Floria Tosca in Puccini's *Tosca* and Mimi in *La Bohème*. In 1938, she began directing in the theater and continued for more than two decades, staging many operas; Puccini's *Madama Butterfly*, *La Bohème*, *Tosca*, Delibe's *Lakme*, Rossini's *The Barber of Seville*, Rimsky-Korsakov's *Sadko*, Verdi's *The Troubadour*, Dikranian's *David Beg*, and many others. In 1956, she was named "Artist of the Republic of Armenia".

Goharineh Melkounian came to the stage during a time of stout rejuvenation. Artists refreshed repertoires and created new operas. Being well acquainted with musical literature, she had great style and was very demanding in her choice of operas, as soloist and director. Her stage settings were colorful and captivating. Especially successful were her group scenes, which became true accomplishments of the stage. Goharineh Melkounian also became involved in pedagogical work and for many years directed classes at the Yerevan State Music Opera.

Oպերային երգչուհի եւ բեմադրիչ Գոհարինէ Մելքումեանը ծնել է Թիֆլիսում: 1922 թին: Արժանացել է ՀՍՍՀ վաստակաւոր գործչի կոչման: Աւարտել է Թիֆլիսի կոնսերւատորիան: 1922-ին ընդունել է Մոսկւայի Ստանիսլաւսկու անւան օպերային թատրոն՝ որպէս մենակատարուհի, միաժամանակ մասնակցել է բեմադրիչի դասընթացների:

1936 թին աշխատանքի է անցել Ալ. Սպենդիարեանի անւան օպերայի եւ բալետի թատրոնում ու հանդես եկել Ֆլորիա Տոսկա, Միմի (Պուչչինիի «Տոսկա», «Բոհեմա») եւ այլ դերերգերով: 1938 թից աշխատանքի է անցել նոյն թատրոնում, որպէս բեմադրիչ: Բեմադրել է բազմաթիւ օպերաներ, որոնցից են՝ «Մադամ Բաթըրֆլայ», «Բոհեմա», «Տոսկա», «Լակմէ», «Մեփիլեան Սափիրիչ», «Վաճառած հարսնացուն», «Տրուբադուր», «Դաիթ բէկ» եւ այլն: Գոհարինէ Մելքումեանը թատրոն եկաւ այն ժամանակ, երբ խաղացանկ կազմելու որոնումներ ու նորը ստեղծելու փորձեր էին կատարուում: Բաջատեղեակ լինելով երաժշտական գրականութեանը, նա օպերաների ընտրութեան ու բեմադրման գործում ցուցաբերեց մեծ պահանջկոտութիւն ու մասնագիտական հմտութիւն: Նրա բեմադրութիւնները գունագեղ էին, հմայիչ, մատուցած բեմական հնարամիտ ձեւերով. առանձնապէս յաջող էին խմբական տեսարանները, որոնք դառնում էին բեմադրական ճշմարիտ նաճումներ:

Գոհարինէ Մելքումեանը ծաւալել է նաեւ մանկավարժական գործունեութիւն, երկար տարիներ ղեկավարել է Երեւանի պետական կոնսերւատորիայի օպերային դասարանը:

Goharineh Melkounian

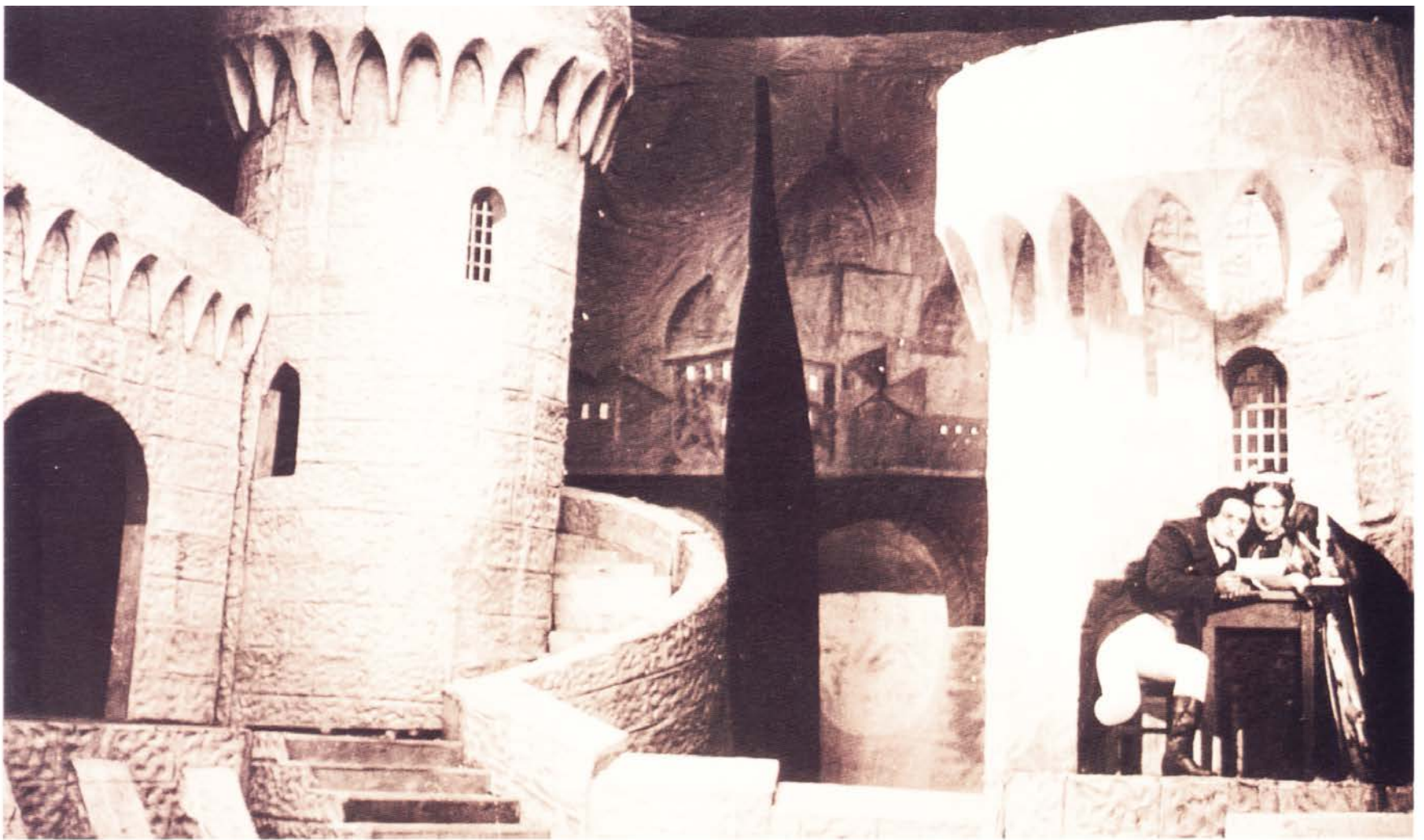
Puccini's *La Bohème*, director Goharineh Melkoumian, Yerevan
 Պուչինիի «Բոհեմա». բեմադրիչ՝ Գ. Մելքոմեան Երեւան

Rossini's *Barber of the Seville*, third act, director G. Melkoumian, Yerevan
 Ռոսսինիի «Սեփիլեան սափրիչը». բեմադրիչ՝ Գ. Մելքոմեան Երեւան

Armen Dikranian's *David Beg*, second act, director G. Melkoumian, Yerevan
Արմէն Տիգրանեանի «Դաւիթ բէկ». բեմադրիչ՝ Գ. Մելքումեան, Երեւան

Puccini's *Tosca*, director G. Melkounian, Yerevan
Պուչինիի «Տոսկա». թեմադրիչ՝ Գ. Մելքումեան, Երևան

B. Smetana's *The Bartered Bride*, director G. Melkounian, Yerevan
Սմետանա, «Վաճառած հարսնացուն». թեմադրիչ՝ Գ. Մելքումեան, Երևան

Delibe's *Lakme*, second act, director G. Melkoumian, Yerevan
Դելիբեի «Լակմե». բեմադրիչ՝ Գ. Մելքումեան, Երևան

Actress Isabella Danzas was born in New Nakhichevan. She received her education at the Doni-Rostov Music Conservatory in 1920 as a pianist.

She began her acting career in 1926 and played the role of Peri in the Tigranian's *Anoush* opera. That role revealed her graceful music and acting abilities, not to mention her natural aptitude as a dancer. During that time, she was invited to join the Rostov Comedic Opera and successfully played the following roles: Natasha in Shirvanzadeh's *Morgan's in Law*, Austian in Ayvazian's *Katch Nazar*, Mirabella in Straus' *The Gypsy Baron*, and Katherine in Shakespeare's *Taming of the Shrew*.

She often played the role of the *soubrette*. Isabella also was an accomplished tragic opera star and played with Vahram Papazian as Desdemona in *Otello* and with Issahak Alikhanian as Lydia in *Kornie's Platun Kreched*.

With her husband, well-known actor and director Haig Danzas, she performed in Baku, Krasnodar, Yerevan, Leninakan, in the Tiflis Armenian Theater, and in the Russian Theater of the Ukraine.

In 1941, the State Music Comedic Theater was established in Yerevan. Isabella and her husband were two of the founders, organizers, and stars. For more than fifty years Isabella was a pillar of the group and played more than 150 roles.

Some of her most memorable roles were Sylva in Kalman's *Sylva*, Sophie in Baronian's *The Oriental Dentist*, Diana in Lope de Vega's *For Others Crazy, For himself Smart*, Bianca in *Much Ado About Nothing*.

In 1950, Isabella received the honor of "Popular Artist of the Republic of Armenia".

ՍՍՏ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1950, Իզաբելլա Դանզասը ծնել է Նոր Նախիջեանում: 1920 թվին աւարտել է Դոնի-Ռոստովի երաժշտական դպրոցի դաշնամուրային բաժինը: Բեմ է բարձրացել 1926-ին, կատարելով Փերիի դերը Տիգրանեանի «Անուշ» օպերայում: Այդ դերակատարումով բացայայտում են շնորհալի երիտասարդուհու երաժշտական ու դերասանական ընդունակութիւնները: Իզաբելլա Դանզասը ունէր նաեւ պարային արեստի ինքնայատուկ զգացողութիւն: Նոյն թիւն հրափրում է Ռոստովի երաժշտական կատակերգութեան թատրոն եւ յաջողութեամբ խաղում Նատաշա (Շիրվանզադէի «Մորգանի խնամին»), Ոստիան (Այւազեանի «Քաջ Նազար»), Միրաբելլա (Շտրաուսի «Գնչուների բարոն»), Կատարինա (Շեքսպիրի «Անսանձ կնոջ սանձահարումը») եւ այլ օպերետներում, բոլորի մէջ կատարելով կոմեդիական դերեր: Նա յայտնի է նաեւ որպէս ողբերգակ դերասանուհի. Վահրամ Փափազեանի հետ հանդէս է եկել (Իեզդեմնոնայի դերում «Օթելլօ»), իսկ Իսահակ Ալիխանեանի հետ՝ Լիդայի դերում (Կորնէլչուկի «Պլատոն Կրեչետ»): Ամուսնու օպերային նշանաւոր դերասան եւ բեմադրիչ Հայկ Դանզասի հետ խաղացել է Բաքի, Կրասնոդարի, Երեւանի, Լենինականի, Թիֆլիսի հայկական, ապա նաեւ Ուկրաինիայի ռուսական թատրոններում: 1941 թիւն Երեւանում հիմնադրում է Երաժշտական կոմեդիայի պետական թատրոնը, որի գլխաւոր կազմակերպիչներն ու աչքի ընկնող դերասանները դառնում են Դանզաս ամուսինները: Աւելի քան յիսուն տարի այդ թատրոնի սիւներից մէկը եղաւ Իզաբելլա Դանզասը ու սարմնաւորեց 150-ից աւելի բեմական կերպարներ, որոնց զգալի մասը մնաց անգերազանցելի: Նրա Էլիզան (Շոօփի «Պիզմալիոն»), Սիլվան (Կալմանի «Սիլվա»), Սոֆին (Պարոնեանի «Ատամնաբոյժն արեւելեան»), Դիանան (Լոպէ դէ Վեգայի «Այլոց համար յիմար, իրեն համար իւելօք»), Բիանկան (Շեքսպիրի «Ոչնչից մեծ աղմուկ») մնում են որպէս կատակերգական բնութագրական կերպարների անձնաւորման փայլուն դրսեւորումներ:

Isabella as Shoushan in Sundoukian's *Bebo*
Շուշանի դերում «Պէպօ»

Siroom Mangurian was born in Van, Western Armenia. As a child, she loved to sing and dance, but she never had the opportunity to study because her life was cruelly interrupted, together with millions of Armenians, when she experienced one of the darkest pages in history, the Armenian genocide in 1915. Siroom and her father reached the United States in 1921. One year later, Siroom was married at the age of fifteen. Her new life presented her with fresh responsibilities and difficulties, the most important being the language barrier. Her one intense desire was to learn all about music, never thinking of becoming a professional musician. After the family moved to Los Angeles, California in 1929, Siroom Mangurian continued to develop her voice at Los Angeles City College. There, she studied languages, related music courses, and intensive opera coaching. She won many awards and scholarships and participated in several programs while still a student, including cum laude honors for three years. Among her voice teachers were Helen Bates Omeron and Demetri Andreo. Siroom's first important performance was at the Los Angeles Philharmonic, playing the rolls of Micaella and Carmen in Bizet's *Carmen*. Her portrayal of Carmen was so outstanding it caught the attention of Metro-Goldwyn-Mayer and Colombia Pictures. The studios contracted her to dub the singing voices of famous motion picture stars, Janet Mac Donald, Katherine Grace and Irene Dunne in musical movies. Because of her three and a half octave voice, in 1932, she played various roles such as Alice in Donizetti's *Lucia de Lamermor*, Carmen in Bizet's *Carmen*, Rossina in Rossini's *Barber of the Seville* at Los Angeles' Grand Opera. Siroom co-starred with the famous Lily Pons as Lucia, Francesco Merly of La Scala and the Metropolitan Opera, Alfredo Gandolfi, and Lois d'Angelo of the Metropolitan Opera. Subsequent performances included appearances at the Hollywood Bowl with such artists as Maria Jeritza and Novanta. She was a member of the Los Angeles and San Francisco Grand Operas and the American Opera Company and a featured soloist with the National Broadcasting Company. Siroom performed the following mezzo-soprano roles: Carmen in Bizet's *Carmen*, Biscayan in Verdi's *The Troubadour*, Aida in *Aida*, Giovanna in *Rigoletto*, Czipra in Strauss' *Gypsy Baron*, Agricola in Strauss' *A Night in Venice*, Beppe in Mascagni's *Friend Fritz*, Lola in Mascagni's *Cavalleria Rusticana*. She sang with some of opera's biggest stars, Claudia Muzio, Richard Bonelli, Mario Chamlee, and Mona Poli. Siroom traveled throughout the United States and South America. She also presented solo recitals on the stages of the major concert halls of North America. In her performances, she never forgot her native Armenian composers Gomidas and Gara Murza. The unusually sensuous quality of her three-and-a-half octave voice, as well as her vocal and interpretive abilities merited the warm appreciation of critics and fans. In her seventies, Siroom left the stage and became a successful and well-known ceramist and painter. Siroom Mangurian was a founder of the Armenian Allied Arts Association.

Սիրուն Մանգուրեանը՝ Շահինեան, ծնել է Արեւմտեան Հայաստանում՝ Վանում: Մանկութիւնից սիրում էր երգն ու պարը, բայց հնարատրութիւն չունէր սովորելու: Կեանքը դաժանօրէն խանգարում է, այն ժամանակ, երբ նա միլիոնաւոր հայերի հետ միայն պատմութեան ամենամռայլ էջի՝ հայերի 1915-ի ցեղասպանութեան փորձն ունէր: 1921-ին Սիրունը եւ նրա հայրը մեկնեցին Միացեալ Նահանգներ: Նոր կեանքը նրան նոր դժարութիւնների ու պարտատրութիւնների առջեւ դրեց, որոնցից ամենակարեւորը լեզական արգելքն էր: Այնուամենայնիւ, երգելու սէրը չնազեց, որին նւիրեց ընդմիշտ: 1929-ին ընտանիքով տեղափոխուեց Քալիֆորնիա, շարունակեց ձայնի մշակումն ու երաժշտական կրթութիւնը, Լոս Անջելէսի Սիթի քոլէջում, որտեղ սովորեց նաեւ տարբեր լեզուներ, օպերային բեմադրութիւն, արժանանալով պարգևների եւ կրթաթոշակների: Դեռեւս ուսանող, նա մասնակցեց բազմաթիւ ծրագրերի: Երեք տարի արժանացաւ պատուգրերի: Նրա ձայնը մշակող ուսուցիչներից էին Հելէն Բէյթս Օմերոնը եւ Դեմետրի Անդրէոն: Սիրուն Մանգուրեանի առաջին դերերգը Կարմէնն էր (Բիզէի «Կարմէն»), Լոս Անջելէսի ֆիլհարմոնիկի բեմում: Կարմէնի մարմնատրումը այնպիսի հռչակ բերեց, որ առաջին կատարումից անմիջապէս յետոյ Հոլիվուդի Էմ Ջի Էմ եւ Քոլումբիա կինոստուդիաները նրա հետ պայմանագիր կնքեցին, առաջարկելով որպէս ձայնափոխանորդ երգելու կինոաստղերի՝ Ժանէտ Մագոնաւոյի, Քատրին Գրէյսի եւ Այրին Դունի փոխարէն: 1932-ին նա հրափրեց կատարելու Ալիս (Դոնիցետտիի «Լուչիա դի Լամերմոր») Լոս Անջելէսի Գրանդ օպերայում Լա Սկալայի եւ Մետրոպոլիտէնի նշանատր երգիչներ Լիլի Պոնզի՝ Լուչիայի դերում, Ֆրանչէսկո Մերլիի, Ալֆրեդո Գանդոլֆիի, Լուիս դ' Անջելոյի հետ: Մանգուրեանը շարունակեց իր կատարողական գործունէութիւնը Հոլիվուդ Բոլում, այնպիսի արտիստների հետ ինչպէս՝ Մարիա Ջերիցան, Նովանտան: Անդամ էր Լոս Անջելէսի եւ Սան Ֆրանսիսկոյի Գրանդ օպերայի եւ Ամերիկեան օպերային ընկերութեան: Սիրուն Մանգուրեանի արտակարգ ձայնածաւալը՝ երեք ու կէս օկտաւա հնարատրութիւն էր տալիս կատարել կանացի տարբեր ձայների հասար գրած դերերգեր եւ երգեր: Որպէս ազգային հեռուստատեսային ընկերութեան մենակատար, Սիրուն Մանգուրեանը նշանատր երգիչներ Կլաուդիա Մուցիոյի, Ռիչարդ Բոնելլիի, Մարիօ Ջիամբիլի եւ Մոնա Պոլիի հետ, հանդէս եկաւ սոպրանոյի եւ մեցցո սոպրանոյի գլխատր այնպիսի դերերգերով, ինչպէս՝ Աիդա, Բիսկայիա, Ջիովաննա (Վերդիի «Աիդա», «Տրուբադուր», «Ռիգոլետտո»), Կարմէն (Բիզէի «Կարմէն»), Բեպպէ, Լոլա (Մասկանիի «Բարեկամ Ֆրից», «Գեղջկական ասպետութիւն»), եւ այլն: Սիրուն Մանգուրեանը մենահամերգներով ճամբորդել է ԱՄՆ-ում եւ Միջին Ամերիկայում: Իր համերգային ծրագրերում նա միշտ ընդգրկել է հայ կոմպոզիտորների գործեր. Կոմիտաս, Եկմալեան, Կարա-Մուրզա: Սիրուն Մանգուրեանը «Հայ արւեստի ընկերութեան» հիմնադիրներից է: Բեմը թողնելուց յետոյ նա զբաղուեց նկարչութեամբ ու խեցեգործութեամբ, մասնակցեց բազմաթիւ ցուցահանդէսների մեծ յաջողութեան հասնելով նաեւ այս բնագաւառում:

Siroon

MANGURIAN

Soprano

TOWN HALL

SUNDAY AT 3 P. M.

SEPT. 21, 1947

First New York Recital

TOWN HALL • SUN. AFT. at 3:00 • SEPT. 21, 1947

SIROON

MANGURIAN SOPRANO

ARPAD SANDOR *at the Piano*

Program

- I IL Mio Ben Quando Verra Paisiello
Se Florindo è Fedele Scarlatti
- II Auf dem Wasser zu singen Schubert
Liebesbotschaft Schubert
Auflösung Schubert
Immer leiser wird mein Schlummer Brahms
Meine Liebe ist grün Brahms
- III Mia Speranza Adorata Mozart
Concert Aria (Koechel 416)
- INTERMISSION
- IV My Lady Lo.Fu Elinor Remich Warren
Nang Ping Kathleen Lockhart Manning
Like Barley Bending Mildred Lund Tyson
(Three American Women Composers)
- V Jota De Falla
Nana De Falla
El Morenito Buzzi-Peccia
- VI Gantzrevi Dghas H. Berberian
Hovarek Sarer Jan Gomidas Vartabed
Renjbari Yerk Goro Zakarian
Alagiaz-kezi Mernim Gara-Mourza
Katzek Desek Gara-Mourza

Steinway Piano

Tickets

\$1.20 . . \$1.80 . . \$2.40 (tax incl.)

Loges seating (6) \$21.60 or
\$3.60 per seat.

On Sale at Town Hall Box Office

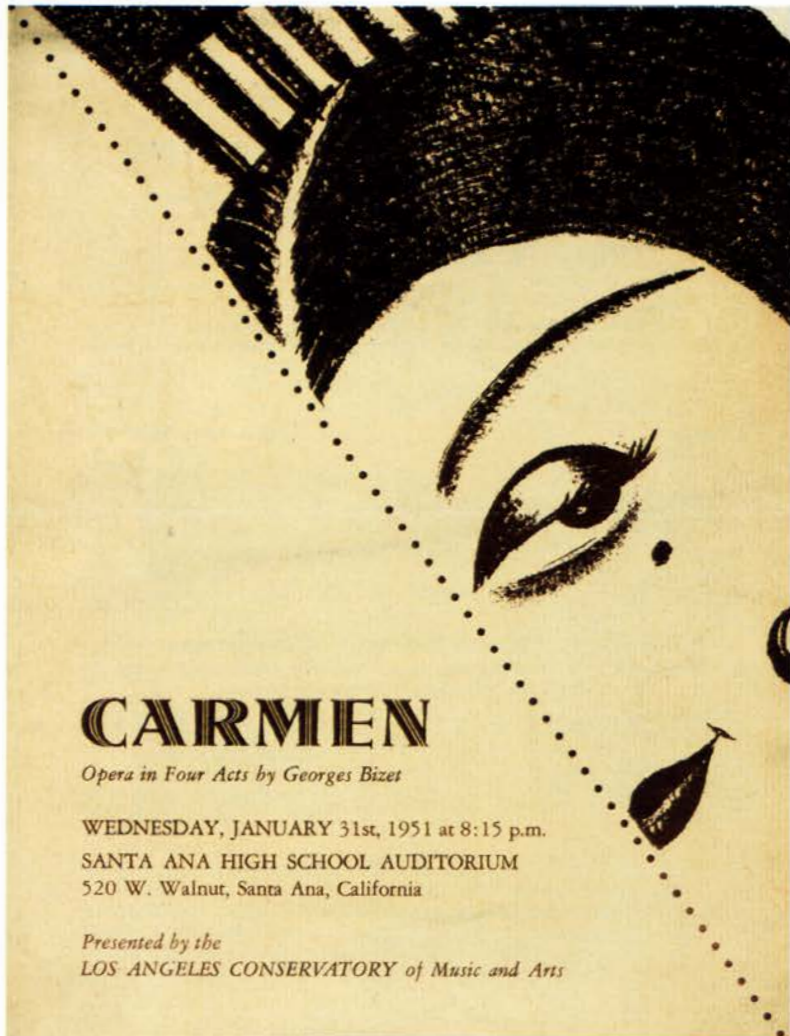
Concert Management: WILLIAM L. STEIN, INC.

113 WEST 57th STREET NEW YORK 19, N. Y.

Stars of Musical Firmament Assemble Here

In 1932 Siroon Mangurian was chosen as one of the most highly acclaimed musical stars, according to the Los Angeles Times Sunday morning newspaper dated October 2-nd 1932. She has shown among the most famous Metropolitan Opera stars of the time Lily Pons (2), Herbert (3) and Edward (6) Janssen. 1932 թին Սիրուն Մանգուրեանը Հանաչեց ԱՄՆ-ի կլասիկ երաժշտութեան լաագոյն երգչուհիներից մէկը:

CARMEN
Opera in Four Acts by Georges Bizet

WEDNESDAY, JANUARY 31st, 1951 at 8:15 p.m.
 SANTA ANA HIGH SCHOOL AUDITORIUM
 520 W. Walnut, Santa Ana, California

Presented by the
 LOS ANGELES CONSERVATORY of Music and Arts

LOS ANGELES CONSERVATORY OPERA DEPARTMENT
 HERBERT WEISKOPF Musical Director GLYNN ROSS General Manager & Stage Director
 PRESENTS
"CARMEN"
 OPERA IN FOUR ACTS
Music by GEORGES BIZET. Text by MEILHAC AND HALVEY, after Prosper Merimee's Romance. Translation by Robert Simon

THE CAST

CARMEN	SIROON MANGURIAN
DON JOSE	CONRAD SCHULTZ
MICAELA	YOLA CASSELLE
ESCAMILLO, the Toreador	STANLEY KURTZ
ZUNIGA, Captain of Dragoons	NORMAN BETGE
FRASQUITA	DOLORES DAVIS
MERCEDES	WANDA WEISKOPF
DANCAIRO	PAT FARWELL
REMENDADO	ALAN MENDENHALL
MORALES, an officer	ROBERT MADSEN

An Innkeeper, Guide, Soldiers, Citizens, Boys, Cigarette Girls, Gypsies, Smugglers
Choreography by THEODORE KOSLOFF Settings designed by E. JAY KRAUSE
 Children's Chorus directed by Harland D. Anderson, Lowell School

Wardrobe Designed by.....GIO SOLIMENE
 Production Secretary.....PAULINE FARRELL
 Assistant Conductor.....CAROLYN TROJANOWSKY
 Technical Director.....CHARLES BOLDIN
 Settings Painted by.....MARVINO DE CHELLIS
 Property Master.....JESUS ALCAZAR

TIME AND PLACE: About 1820; Seville, Spain
 ACT I: Square of the Cigarette Factory
 ACT II: A Tavern in the Suburbs
 ACT III: A Rocky Pass in the Mountains
 ACT IV: The Square at the Entrance to the Bull Ring

Սիրուն Մանգուրեանը Բարսելի դերում, Բիզի «Բարսել» եւ Մադալենայի դերում Վերդիի Ռիգոլետո

SATURDAY NIGHT AUGUST 21

THE OPERA ASSOCIATION OF THE GOLDEN WEST
 PRESENTS
CARMEN
 Opera by Georges Bizet

ACT II—A Tavern in the Suburbs of Seville.

CAST

Carmen, a gypsy cigarette girl	Siroon Mangurian
Don Jose, a brigadier	Frank Collini
Escamillo, a toreador	Rodolfo Hoyos
Zuniga, a captain	Albert Cranston
Remendado	} Smugglers	{ Julian Alexandre
Dancairo		
Frasquita	} Gypsy friends of Carmen	{ Elizabeth Walberg
Mercedes		

Conductor
ALDO FRANCHETTI

FAUST
 Opera by Charles Gounod

Garden Scene

Marguerite	Margaret Christman
Martha, neighbor of Marguerite	Blanche Phillips
Siebel, youth devoted to Marguerite	Audrey Dodds
Faust, philosopher	David Laughlin
Mephistopheles, the evil one	Jerome Hines

Conductor
ERNST GEBERT

I PAGLIACCI
 Opera by Ruggerio Leoncavallo

ACT I— Feast of Assumption at Calabria, near Montalto. Afternoon.

Nedda	Lola Bori
Tonio	Rodolfo Hoyos
Silvio	Elio Lombardi
Peppe	Julian Alexandre
Canio	Vladimir Rosing

Conductor
ALDO FRANCHETTI

RIGOLETTO
 Opera by Giuseppe Verdi

ACT IV—A Deserted Spot on the Shores of Mincio

Gilda	Armandita Chirot
Maddalena	Siroon Mangurian
Rigoletto	Rodolfo Hoyos
Duke of Mantua	Anthony Marlowe
Sparafucile	Jerome Hines

Conductor
FULGENZIO GUERRIERI

LADIES OF THE ENSEMBLE
Sopranos: Sylvia Bengston, Connie Allen, Elizabeth Devlin, Bette Davis, Hazel La Fevre, Bea Fox, Katherine Nettleship, Dorothy Dornfield, Janice Nack, Marguerite Hindman, Doris Playsted, Nelda Scarcella, Ometa Elland, Elsie Broune, Nellie Porsaci.
Alto: Carol Johnston, Teresa Lea, Mary Daniels, Bobbe Rathburn, Sylvia Dayton, Helen Limeous, Rose Craven, Clara Griggs, Norma McLain, Laura Lyons, Harriette Campbell.

MEN OF THE ENSEMBLE
Tenors: Jack Musial, Henry Hardie, Cecil Charles, Kenneth Lee, Samuel Smith, Edward Fadem.
Baritones: Arthur Milner, Douglas Meltzer, Ralph A. Glick, Arnet Amos, Martin Jenkins, James Lindsay.

CREDITS
 Costumes by Goldstein & Co., San Francisco
 Scenery by R. L. Grush & Sons
 Lighting by L. A. Stage Lighting

STAFF FOR OPERA ASSOCIATION OF THE GOLDEN WEST

Director of Production	Vladimir Rosing
Assistant to Mr. Rosing	Margaret Christman
Stage Manager	Michael Campanella
Technical Advisor	Flora Norris
Wardrobe Mistress	Bessie Winder
Master Carpenter	Frank Barnett
Master of Properties	J. A. Miller

A

ctress Arous Aserian was born in Tiflis. She trained under the supervision of Hovsep Takanian at the Drama-Opera Group. Her precocious talent won her the role of Anoush in Dikranian's opera *Anoush*. Arous starred on the Tiflis stage until 1929, earning the highest praise for her work in Shartabshian's musical drama *Khalkhi nokar*.

She married the noted director Vardan Aserian and they moved to Leninakan. Her reputation as an outstanding talent spread quickly. Arous' most famous roles were the following: Xenia in *Begoum*, Nastia in Gorky's *The Lower Depths*, Shoghakat in *The Honorable Beggars*, Louisa in *Rape and Love*, and as Tania in *Tania*.

In 1940, Arous chose Yerevan's Sundoukian Theater for her final performances. Armenian audiences exalted her well-cultured demeanor and personality, her exquisite taste, her mastery of voice, and her acting proficiency in general. Her most critically acclaimed roles were Mirandolina in *The Landlady of the Hotel* and Diana in the comedy *For others crazy, for her intelligent*.

Arous brought innovation and vitality to her characters. Her other numerous memorable roles include: Susan in Shirvanzadeh's *Namous*, Anoush in Baronian's *Brother Baghdasar*, Diana in *The Gardener's Dog*, Ophelia in Shakespeare's *Hamlet*, Chubanova in Gorky's *Yegor Bulychov and others*, Portia in *The Merchant of Venice*, Louisa in Moliere's *Love and Passion*, Mareh in William Saroyan's *My Heart is in the Highlands*, and Margaret in Kronin's *Deacon Brodie*.

The actress also starred in several films, receiving much acclaim for her role as Eustian in *Brave Nazar*. She was "Popular Artist of the Republic of Armenia" in 1951.

ՄՍՀ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1951, Արուս Ասրեանը ծնել է Թիֆլիսում: Բեմական առաջին քայլերը կատարել է Յովսեփ Թականեանի ղեկավարությամբ գործող դրամա-օպերային խմբում: Առաջին անգամ խաղացել է Անուշի դերը Ա. Տիգրանեանի «Անուշ» օպերայում: Մինչև 1929-ը եղել է Թիֆլիսի հայկական թատրոնի առաջատար դերասանուհիներից:

Ժամանակակիցները բարձր են գնահատել Սոնայի դերակատարումը Գ. Շարբաբչեանի «Խալխի նոքար» երաժշտական դրամայում: Անուանալով նշանատր բեմադրիչ Վարդան Աճեմեանի հետ՝ Թիֆլիսից եկել է Լենինական: Այստեղ խաղացած լավագույն դերերից են՝ Քսենիա (Լարենտովի «Բեկում»), Նաստիա (Գորկու «Յատակում»), Շողակաթ (Պարոնեանի «Մեծապատիւ մութաց-կաններ»), Լուիզա (Շիլլերի «Սէր եւ խարդաւանք»),

Տանիա (Արբուզովի «Տանիա»):

1940-ին Արուս Ասրեանը հաստատեց Երեւանի Գ. Սունդուկեանի անան թատրոնում: Լինելով բարձր կուլտուրայի տէր դերասանուհի, միշտ հանդէս է բերել ճաշակ, հնտութիւն, խօսքի վարպետութիւն եւ բարձրորակ խաղ: Խաղացել է Միրանդոլինա (Գոլդոնիի «Տիրանոնցի տիրուհին»), եւ

Դիանա (Լոպէ դէ Վեգայի «Այլոց համար յիմար, իրեն համար խելօք») կատակերգութիւններում:

Արուս Ասրեանի նշանակալի անձնատրումներից են՝ Սուան (Շիրվանզադէի «Նամուս»), Անուշ (Պարոնեանի «Պաղտասար աղբար»), Թերեզա (Փափագեանի «Ժայռ»), Օֆելիա, Պորցիա (Շեքսպիրի «Համլետ», «Վենետիկի վաճառականը»), Զուբանովա (Գորկու «Եգոր Բուլչով եւ ուրիշներ»), Մարի (Մարոյեանի «Իմ սիրտը լեռներում է»), տատիկ (Դարեանի «Հանրապետութեան նախագահը»), Մարգրիտ (Կրոնինի «Բրոուտիի ամրոցը») եւ այլն: Ասրեանը նկարահանել է մի շարք հայկական կինոնկարներում, ուշադրութեան է արժանի յատկապէս նրա Ուստիանը «Քաջ Նազար» ու: Արուս Ասրեանը անփոխարինելի էր հայկական կենցաղային դերերում:

Arous Aserian

As Mare in William Saroyan's *My heart's in the Highlands*
Մարի դերում «Իմ սիրտը լեռներում է»

© 1999 Alice Navasargian

Arous as Margaret in Kronin's *Deacon Brodie*, G. Janibekian as Brodie
Մարգրիտի դերում, «Բրոուդիի ամրոցը»

Arous as nurse in Shakespeare's *Romeo and Juliet*
Դայնակի դերում «Ռոմեո եւ Ջուլիետ»

As Zubonova in Gorky's *Yegor Bulychov and others*
Զուբանովաի դերում «Եգոր Բուլչովը եւ ուրիշները»

As Klava in Bogodin's *The Third Symphony*
Կլավայի դերում «Երրորդ սիմֆոնիականը»

As Sato in Araxmanian's *Roses and Blood*
Սաթոի դերում «Վարդեր եւ արիւն»

Arous as Ustian in Demirjian's *Kadj Nazar*, H. Khajanian as Nazar
Ոստիանի դերում «Քաջ Նազար». Համբարձում Խաչանեան Քաջ Նազարի դերում

As Juliet in Zarian's *Pordzasht*, Tadevos Sarian as Balabeg
Ջուլիետայի դերում «Փորձադաշտ», Բալաբեկի դերում՝ Թադևոս Սարեան

Zarouhi Elmassian was born in Lynn, Massachusetts. At an early age, her family moved to Fresno, California. She attended Fresno State College and studied Italian, French, and German operas and art songs. Moving to Los Angeles, she entered the Music College at the University of Southern California. Later, Miss Elmassian was accepted by the Los Angeles Grand Opera Company, and during her first season she sang the important and very difficult role of Frasquita in Bizet's *Carmen*. The following year she was given her next important role, the lead as Micaela in Bizet's *Carmen*. She captivated the audience, and they awarded her with thunderous applause.

Zarouhi won scholarships to the Eastern School of Music in Rochester, New York and the Curtis Institute of Music in Philadelphia. The Los Angeles Symphony Orchestra invited her to sing the Soprano solos in Mahler's *Fourth Symphony*, Beethoven's *Ninth Symphony*, and Ernest Bloch's *Israel* with Maestro Rodzinski conducting. She performed Nedda in Leoncavallo's *Pagliacci*, Lola in Mascagni's *Cavalliera Rusticana*, Fedora in Giordano's *Fedora*, Ashel in Halevi's *Israel*, Gilda in Verdi's *Rigoletto*, Narina in Donizetti's *Don Pasquale*, and Despina in Mozart's *Così Fan Tutte*. Meanwhile, Zarouhi sang in pictures for Hollywood's major studios, working at Metro-Goldwyn-Mayer RKO. At MGM, she was vocal a stand-in for Jeanette MacDonald for several years.

Zarouhi gave concert tours on the East and West Coasts, singing in oratorios, cantatas, and musical events. She was married to Setrag Vartian, one of the early pioneers of Armenian stage and motion pictures in the United States. The couple coached and cultivated many noted Armenian artists of the time in America.

Երգչուհի՝ քնարական սուպրանո, Զարուհի Էլմասեանը ծնւել է Մասաչուսեթսի Լինն քաղաքում: Նրանց ընտանիքը շուտով տեղափոխւել է Ֆրեզնո, որտեղի քոլեջում սովորել է իտալերէն, ֆրանսերէն, գերմաներէն օպերային արիաներ եւ երգեր: Աւարտել է հարաւային Քալիֆորնիայի Իւ Էս Սի համալսարանի երաժշտական բաժինը եւ Բոստոնի «Նիւ Ինգլանդ» կոնսերւատորիան: Ապա ընդունում է Լոս Անջելէսի «Գրանդ օպերա» ընկերութիւն եւ առաջին թատերաշրջանում կատարում է Ֆրասկիտայի, յաջորդ տարի՝ Միքայելայի դերերգերը (Բիզէի «Կարմէնում»): Մրցութիւնում արժանանում է կրթաթոշակի՝ Նիւ Եորքի Ռոչեսթերի երաժշտական դպրոցում եւ Ֆիլադելֆիայի Քրթիս ինստիտուտում ուսանելու համար:

Տարբեր դերերգերով հանդէս է եկել Լոս Անջելէսի, Սան Ֆրանսիսկոյի, Բոստոնի, Նիւ Եորքի օպերային խմբերի հետ: Մեներգել է Բեթհովենի 9-րդ սիմֆոնիայում, Մալերի 4-րդ սիմֆոնիայում, Էռնեստ Բլոխի «Իսրայէլ» երկում: Ելոյթներ է ունեցել Լոս Անջելէսի սիմֆոնիկ նագախմբի հետ, այնպիսի անանի դիրիժորների ղեկավարութեամբ, ինչպէս Արթուր Ռոզզինսկին՝ եւ Օտտո Կլեմպերերը: Երգել է Նորինա (Դոնիցետտիի «Դոն Պասկուալէ»), Դեսպինա (Մոցարտի «Կոսի ֆան դուտէ»)՝ «Այդպէս են վարում բոլորը»), Ջիլդա (Վերդիի «Ռիգոլետտո»), Նեդրա (Լեոնկաւալլոյի «Պայացներ»), Լոլա (Մասկանիի «Գեղջկական ասպետութիւն»), Օլգա (Ջիորդանոյի «Ֆեդորա»), Աշլլ (Վալեիի «Նրեաները»): Տիպիկային եւ հարավային Ամերիկայում երգել է տարբեր օրատորիաներում, կանտատներում: Նրա ձայնը հնչել է ամերիկեան բազմաթիւ կինոնկարներում: Երկար տարիներ երգել է MGM, RKO, կինոստուդիաներում որպէս ձայնափոխանորդ գլխատր արտիստիկների, որոնցից ամենանշանատրը Ժանետ Մաք Դոնալդն էր: 1959-ին ամուսնու՝ Միացեալ Նահանգներում հայկական քենարւեստի եւ կինոարւեստի ռահվիրաներից մէկի, երգիչ եւ դերասան Սեդրակ Վարդեանի հետ եղել է Երեւանում:

Los Angeles Grand Opera Season

... 1932 ...

**PHILHARMONIC
AUDITORIUM
OCTOBER 3 to 8**

GAETANO MEROLA, Director-General
GEORGE LESLIE SMITH, Manager
JAMES V. PETRIE, Assistant Manager
ARMANDO AGNINI, Technical Stage Director

Monday Evening October 3rd at 8:15

LA TRAVIATA

(In Italian)

Opera in Four Acts by G. Verdi

Violetta	Claudia Muzio
Flora	Norma Tremaine
Annina	Zaruhi Elmassian
Alfredo	Mario Chamlee
Giorgio Germont	Richard Bonelli
Gastone	Franco Lafranconi
Il Dottore	Louis D'Angelo
Il Barone	Marsden Argall
Marchese	Robert Sellon

CONDUCTOR: GAETANO MEROLA

Breon and Darrow Ballet

Tuesday Evening October 4th at 8:15

Lucia di Lammermoor

(In Italian)

Opera in Four Acts and Five Scenes by G. Donizetti

Lucia	Lily Pons
	(First Appearance on the Pacific Coast)
Alice	Siroon Mangurian
Edgardo	Francesco Merli
	(First Appearance on the Pacific Coast)
Lord Henri Ashton	Alfredo Gandolfi
Lord Arthur Bucklaw	Franco Lafranconi
Raymond	Louis D'Angelo
Norman, Captain of the Guard	Edward Fadem

CONDUCTOR: GAETANO MEROLA

Angeles Record

YOUR N
With no priv
and no selfish
to serve.

LOS ANGELES, TUESDAY, SEPTEMBER 27, 1932

Published Daily Except Sunday at Record Building,
412 Wall St. Subscription Price, by Mail, \$6 a year.

“FORTE, SIGNORE! FORTE!”

(Meaning: “You’ve Got to Sing Loud to Get
Over in Grand Opera”)

Call it what you will—but Mdestro Pietro Cimini, conductor of the Los Angeles Grand Opera season, is nevertheless deadly serious as he shows Soprani Zaruhi Elmassian, left, and Siron Mangurian, right, how to get together on their low notes.

Actress Clara Shahbazian was born in Tabriz, Iran. In 1918, by edict of the Persian Shah, all foreign nationals had two choices; they could become citizens of Iran, or they could leave the country.

Clara Shahbazian's father, Moushegh Shahbazian, a citizen of Georgia, took his family to Tiflis. Clara, who had received her early education at the Armenian School in Tabriz, continuing in the Russian language at the Alexander Lisitsian School in Tiflis. She received her musical education at the Tiflis Conservatory and graduated as a pianist. She married actor Vartan Ghazarian and in 1932 moved to Yerevan. There she studied acting under V. Vartanian at the Hay Bem School. Clara had a unique gift for acting.

The beautiful young Armenian woman, who had precocity for the stage, immediately attracted the attention of seasoned actors and theater lovers. Through their encouragement and her unwavering devotion to the art, she became one of the best talents of the Armenian stage. She played Beatrice in Baronian's *The Servant with Two Masters* and Clara Murtzon as Charles Dickens' *David Copperfield*. She also performed the role of Anahit in Ghazaros Aghayan's *Anahit*, Dajatouhi as Raffi's *Samuel*, Vishinskayia in Ostrovsky's *Lucrative Office*, Lara in *The Innocent Accused*, Lucrezia as Hugo's *Lucrezia Borgia*, and Anfisa Petrovna in *The Frightful Day*.

Clara Shahbazian worked in the Youth Section of the State Theater until the final days of her life.

Clara Shahbazian
 Կլարա Շահբազեան
 1910 - 1992

Դերասանուհի Կլարա Շահբազեանը ծնել է Թարիզում Պարսկաստան: 1918 թին պարսից թագաորի հրամանով օտարահպատակները պիտի ընդունէին իրանահպատակութիւնը այլապէս՝ հեռանային երկրից: Կլարայի հայրը՝ Մուշեղ Շահբազեանը, լինելով Վրաստանի հպատակ, ընտանիքով վերադառնում է Թիֆլիս: Կլարան, որ նախնական կրթութիւնը ստացել էր Թարիզի հայկական «Արամեան» դպրոցում, ուսումը շարունակում է Թիֆլիսի Ալեքսանդր Լիսիցեանի անան դպրոցում, ռուսերէն լեզով: Երաժշտական ուսումը նա ստանում է Թիֆլիսի երաժշտական դպրոցի դաշնամուրի բաժնում: Ամուսնանում է դերասան Վարդան Ղազինեանի հետ, եւ 1932 թին նրանք փոխադրում են Հայաստան ու բնակութիւն հաստատում Երեւանում: Այստեղ դերասանական արեստ է սովորում դերուայոց Վախկ Վարդանեանի մօտ՝ «Հայ բեմ» դպրոցում: Բեմական ցայտուն ընդունակութեամբ օժտած գեղեցկադէմ հայուհին անմիջապէս գրաւում է թատերական գործիչների ուշադրութիւնը, քաջալերանքի արժանանում եւ կորովի ու հետեւողական աջակցմանը ղառնում բեմական լաւագոյն ուժերից մէկը: Նրա դերերից են՝ Բէատրիչէ (Պարոնեանի «Երկու տիրոջ ծառայ»), Կլարա Միւրցոն (ըստ Դիկենսի «Դէլիդ Քափըրֆիլդ»), Անահիտ («Անահիտ» ըստ Ղազարոս Աղայեանի) հեքիաթի, Տաճատուհի («Սամել», ըստ Բաֆֆու վէպի), Լուկրեցիա (Նիգոյի «Ցեզար Բորջիա»): Կլարա Շահբազեանը մինչեւ կեանքի վերջին տարիները գործել է Երեւանի պատանի հանդիսատեսի պետական թատրոնում:

Clara Sahbazian

As Vishinskaya in Gorky's *Protective office*
Վիշինսկայայի դերում

Yevgineh Khachikian
Եւգինէ Խաչիկեան
1913 - 1991

Yevgineh Khachikian, opera singer and lyric dramatic soprano, was born in Tiflis. She graduated from the Tiflis Music Conservatory in 1936 under the supervision of the celebrated Mikhaelovskaya. From 1938-1968, she was an outstanding soloist of the Spendiarian State Opera and Palace. She possessed a voice rarely encountered in opera, a voice rich with soft lyricism and dramatic depths. Yevgineh created characters, one more complex than the next and occupies a well-deserved place in the history of Armenian opera and stage.

Her most memorable roles were Natasha in Dargomizshky's *Mermaid*, Jaroslavna in *Borodin's Prince Igor*, Arevik in Stepanian's *Sunrise*, Shushan in Dikranian's *David Beg*, Chu Chu San in Puccini's *Madame Butterfly*, Masha in Nabravnik's *Dubrovsky*, Floria Tosca in *Tosca*, and Tamara in Rubenstein's *Demon*. The talented singer, with great professionalism, mastered the role of Aida, the gem of international opera. Many famous artists proclaimed Yevgineh's Aida with the best performances worldwide.

Yevgineh was also a wonderful performer of tender songs and romances. The Golden Archives of the State Radio houses her numerous recordings, and they remain a source of deep emotion and artistic pleasure for anyone fortunate enough to hear them. Yevgineh taught at the Yerevan Conservatory for many years.

Օպերային երգչուհի, քնարա-դրամատիկական սոպրանո, «ՄՍՍ» վաստակաւոր արտիստուհի Եւգինէ Խաչիկեանը ծնել է Թիֆլիսում: Աւարտել է Թիֆլիսի կոնսերւատորիան 1936 թին:

1938-1968 թականներին եղել է Ալ. Սպենդիարեանի անան օպերայի եւ բալետի թատրոնի առաջատար մեներգչուհիներից: Եւգինէ Խաչիկեանը օժտած էր օպերային արեւստում հազարէպ հանդիպող ձայնով, որը հնչում էր եւ՛ մեղմ քնարականութեամբ, եւ՛ դրամատիկական խորութեամբ:

Կերտելով մէկը միայից հիպեղ երաժշտական կերպարներ, Եւգինէ Խաչիկեանն իր արժանաւոր տեղն է գրաւել հայ օպերային թատրոնի պատմութեան մէջ: Անմոռաց են նրա Նատաշան (Դարգոմիժսկու «Ջրահարսը»), Եարոսլաւնան (Բորոդինի «Իշխան Իգոր»), Արեւիկը (Ստեփանեանի «Լուսաբացին»), Շուշանը (Տիգրանեանի «Դաւիթ Բէկ»), Չիո Չիո Սանը, Ֆլորիա Տոսկան (Պուչչինիի «Մադամ բաթրֆլայ», «Տոսկա»), Մաշան (Նապրաւնիկի «Դոբրովսկի»), Տամարան (Ռուբինշտեյնի «Դեմ»), եւ այլ բեմական լիարժէք կերպարները: Երգչուհին վարպետութեամբ է մարմնաւորել համաշխարհային օպերային գրականութեան զարդ Աիդայի կերպարը, տալով նրա դրամատիկական աւարտուն դիմանկարը:

Եւգինէ Խաչիկեանը նաեւ գողտրիկ երգերի ու ռոմանսների հիանալի կատարող էր: Նա երկար տարիներ դասաւանդել է Երեանի կոնսերւատորիայում:

Yevgineh Khachikian

Yevgineh as Shoushan in Armen Dikranian's *David Beg*
Շուշանի դերում «Դաւիթ բէկ»

atevig Sazandarian, opera and concert singer, was born in Goris. She graduated from the Vocal Dramatic Studio of the Armenian Cultural House in Moscow.

In 1933, she sang with the Concert Symphony of Yerevan. The same year, the Spendiarian State Opera and Palace invited her to perform. In 1960 she was graduated from Yerevan State Conservatory.

Datevig's first roles were as Gayaneh in Spendiarian's *Almast opera*, Olga in Tchaikovsky's *Yevgeny Onegin*, and Zibel in Gounod's *Faust*. In 1939, she achieved critical acclaim for her title role in *Almast*, a performance at the ten-day Armenian Cultural Festival held in Moscow. The young singer astonished everyone with her radiantly unique and delicate mezzo-soprano voice. Such vocal mastery at her tender age is always a rare but pleasant surprise. She also charmed audiences with her dynamic dramatic ability as well. She made important contribu-

tions to the development of the National Opera.

Critics considered her *Almast* in Spendiarian's *Almast* and Parandzem in Chukhajian's *Arshag II* as classical, beyond comparison. Her solos as Tamar in Dikranian's *David Beg*, Shushan in Babayev's *The Eagles' Fortress*, Nazeli in Stepanian's *The Heroine*, and Anna in *Sayat-Nova*, were written especially for her.

Datevig's resonant voice, exceptional musicality, and dramatic verve gave an emotional commitment to her roles as Carmen in Bizet's *Carmen*, Amneris in Verdi's *Aida*, Azuchena in *Troubadour*, Dalila in Saint-Saens' *Samson and Dalila*, Jocasta in Stravinsky's *Oedipus Rex*, Lubava in Rimsky-Korsakov's *Sadko*, and Konchakovna in Borodin's *Prince Igor*.

Her repertoire of classical and contemporary songs was vast. It included works of the great Armenian composers, from Gomidas to Spendiarian. And it included compositions of the great composers; Mozart, Schubert, Liszt, Bizet, Grieg, Donizetti, Rubinstein, Tchaikovsky, and Rachmaninoff. Datevig received the title of "Popular Artist" in 1965. From 1961, she taught at the Conservatory. From 1972-1977, she taught in the Artistic-Theatrical Institute. Datevig is a State Laureate and has visited many nations.

րգչուհի՝ մեցցո-սոպրանո, Տաթևիկ Սազանդարեանը ծնել է Գորիսում: ՄՍՀՄ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1965: Աաարտել է Մոսկւայի հայ գեղարւեստի տանը կից վոկալ դրամատիկական դպրոցը: 1933-ից կամերային համերգներով հանդէս է եկել Հայաստանի սիմֆոնիկ նաագախմբի հետ եւ նոյն տարում հրաւիրել է Երեւանի Ա. Սպենդիարեանի անան օպերայի եւ բալետի թատրոն: 1960 թին աարտել է Երեւանի պետական կոնսերւատորիան:

Տաթևիկ Սազանդարեանի առաջին դերերգերից են՝ Գայանէ (Սպենդիարեանի «Ալմաստ»), Օլգա (Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին»), Ջիբէլ (Գունոյի «Ֆաուստ»), Նրա անունը հռչակեց 1939 թին, երբ Մոսկւայում հայ արւեստի տասնօրեակին հանդէս եկաւ Ալմաստի դերերգով, համանուն օպերայում:

Քսաներեքամեայ երգչուհին հիացրեց իր գեղեցիկ, արտասովոր ու փափուկ մեցցո-սոպրանո ձայնով, դրամատիկ դերասանուհու եւ վոկալիստի փայլուն տեսլներով: Նշանակալի է Տաթևիկ Սազանդարեանի ներդրումը ազգային օպերային արւեստի զարգացման գործում: Նա Փառանձեմի (Չուխաճեանի «Արշակ Բ»), Ալմաստի (Սպենդիարեանի «Ալմաստ»), Աննա (Յարույթինեանի «Սայաթ Նովա»)

դերերգերի առաջին կատարողն էր: Իսկ Թամարի (Տիգրանեանի «Դաւիթ բէկ»), Շուշանի (Բարսեպի «Արծաբերդ»), Նազելիի (Ստեփանեանի «Ներոստիին») դերերգերը գրած են յատկապէս Տաթևիկ Սազանդարեանի համար: Նրա դերերգերից են նաեւ՝ Կարմէն (Բիզէի «Կարմէն»), Ամներիս, Ազուչենա (Վերդիի «Աիդա», «Տրուբադուր»), Դալիլա (Մէն-Սանսի «Սամսոն եւ Դալիլա»), Իոկաստա (Ստրաւինսկու «Էդիպ արքայ»), Լիւբաշա (Ռիմսկի-Կորսակովի «Թագաւորի հարսնացուն»), Կոնչակովա (Բորոդինի «Իշխան Իգոր»), Օլգա (Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին»):

Չափազանց հարուստ է Տաթևիկ Սազանդարեանի նաեւ սենեկային երգացանկը, ուր տեղ են գտել հայ երգի տարբեր տեսակներ՝ Կոմիտասից ու Սպենդիարեանից մինչեւ ժամանակակից կոմպոզիտորներն ու գուսանները:

Նա 1961 թականից դասաւանդել է Երեւանի կոնսերւատորիայում, իսկ 1972-77 թականներին՝ Երեւանի Գեղարւեստա-թատերական ինստիտուտում:

Տաթևիկ Սազանդարեանը հիւրախաղերով այցելել է աշխարհի բազմաթիւ երկրներ: Նա բնակում է Երեւանում:

Datevig Sazandarian

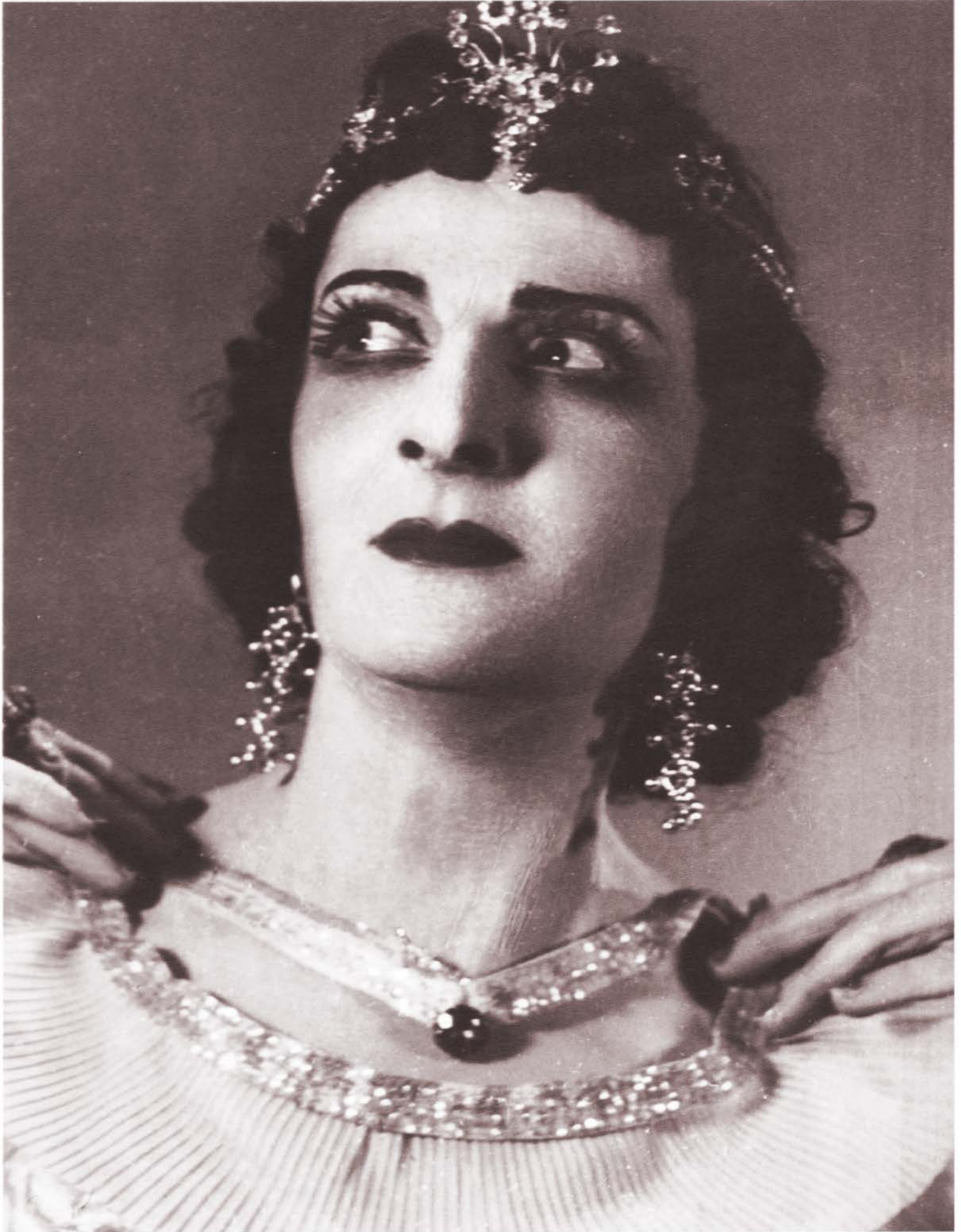
As Lubava in Rimsky Korsakov's *Sadko*

Լիբավայի դերում «Սադկո»

Datevig as Carmen in Bizet's *Carmen*
Կարմենի դերում «Կարմեն»

As Amneris in Verdi's *Aida*
Ամներիսի դերում «Աիդա»

As Parandzem in Chukhajian's *Arshak II*,
Dikran Yergat as Arshag
Փարանձեմի դերում «Արշակ Բ»

As Almast in Spendiarian's
Almast opera,
Ալմաստի դերում «Ալմաստ»

Legends of Armenia

From left: Academician Victor Hambardzumian, composer Alexandre Haroutunian, actor Vagharsh Vagharshian, poet Avedik Issahakian, Hovhannes Zargarian, opera singer Datevig Sazandarian, painter Mardiros Sarian

Նստած, ձախից՝ Վիկտոր Համբարձումեան, Ալեքսանդր Յարութինեան, Վաղարշ Վաղարշեան, Աւետիք Իսահակեան, Յովհաննէս Զարդարեան, Տաթևիկ Սազանդարեան, Մարտիրոս Սարեան

Zarouhi “Makarian” Doloukhanian, mezzo-soprano, was born in Moscow. She received her early musical education from her singer mother, Yelena Babayan. Subsequently, the well-trained musician graduated from the Igoumnovi Musical School (piano) and the Gnessin’s State School (violin) in Moscow. She went to Yerevan with her husband, pianist and Composer Alexander Doloukhanian and joined the Academic Theater of the Spondiarian State Opera. Zarouhi was radiantly beautiful. Her flawless performances and artistic versatility won the plaudits of critics and fans. Her grace, presence, and noble features gave her a regal bearing. Zarouhi’s immense talent earned her the most prestigious roles: Olga in Tchaikovsky’s *Yevgeny Onegin*, Zibel in Gonoud’s *Faust*, Lubava in Rimsky-Korsakov’s *Sadko*, Doniashahi in *Tsar’s Bride*, Polina in *The Queen of Spades*, Emilia in Verdi’s *Otello*, and especially the role of Gayane in Spondiarian’s *Almast* opera. In 1944, she went to Moscow and was accepted as a soloist with the All Soviet Radio, and in 1959 she became a soloist in the Moscow Concert Hall. Zarouhi’s great command and her two and a half octave voice allowed her to play the most demanding roles, roles that required the highest technical and artistic mastery: Rossina in Rossini’s *The Barber of Seville*, *The Neopolitan Tarantella*, and Mozart’s *Alleluia*. She also sang with great subtlety and inner dramatic quality the songs and romances of Gomidas, Rachmaninoff, and Tchaikovsky.

In 1965, Zarouhi Doloukhanian earned the title of Popular Artist of the Republic of Armenia, and in 1951, she received the equivalent title from the Soviet Union. In 1966, the beloved singer became a Laureate of the State. Zarouhi taught at the Moscow Conservatory.

Երգչուհի, մեցցո-սոպրանո Զարուհի Դոլուխանյանը՝ Մականթան, ծնել է Մոսկայում: Երաժշտական նախնական կրթութիւնն ստացել է մօրից՝ երգչուհի Էլենա Բաբայեանից: Ապա սարտել է Մոսկայի Իգումնովի անան երաժշտական դպրոցի դաշնամուրի եւ Գնեսինների անան երաժշտական ուսումնարանի ջութակի դասարանները: Մասնագիտական բարձրագոյն կրթութիւն նոյնպէս ստացել է Մոսկայի Գնեսինների անան մանկավարժական դպրոցում, աշակերտելով նշանաւոր մանկավարժ Բելյաեա Տարասեւիչին: 1941 թականին ամուսնու՝ կոմպոզիտոր, դաշնակահար Ալեքսանդր Դոլուխանեանի հետ եկել է Երեւան եւ ընդունել Ալ. Սպենդիարեանի անան օպերայի եւ բալետի ակադեմիական թատրոն: Իր արտակարգ գեղեցկութեամբ, անթերի կատարումով ու բարձր արեստով Զարուհի Դոլուխանեանը հմայել է հանդիսատեսին. նազելի շարժումներով, վեհ կեցածքով, ազնիւ դիմագծերով ու յստակ նայածքով նա նմանուժ էր իսկական իշխանուհու: Դերասանական ու մանաւանդ ձայնական անուրանալի տեսալները հնարատրութիւն տեցին տաղանդաշատ երգչուհուն կատարել Օլգա, Պոլինա (Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին») «Պիկովայա դամա»), Զիբել (Գոնոյի «Ֆաուստ»), Դունյաշա (Ռիմսկի-Կորսակովի «Թագաւորի հարսնացուն») եւ Պոլինա «Պիկովայա դամա»), Էմիլիա (Վերդիի «Օթելլօ») եւ յատկապէս Գայանէ (Սպենդիարեանի «Ալմաստ») դերերգերով, լաւագոյնս ցուցաբերելով բեմական արեստում պահանջող պահածքը, սաքոր, հնչել ու յստակ ձայնը: 1944 թականին Զարուհի Դոլուխանեանը մեկնում է Մոսկա եւ ընդունում համամիութենական ռադիօ որպէս մեներգչուհի: 1949-ին Բողապեշտում, երգիչների միջազգային մրցոյթում, արժանացել է առաջին մրցանակի, իսկ 1959 թականից նա Մոսկայի համերգասրահի մենակատարուհին էր: Զարուհի Դոլուխանեանի քնարական մեցցո-սոպրանօն իր մեծ ձայնածաւալով՝ երկու եւ կէս օկտաւա, գեղեցիկ տեմբրով հազագիստ ձայն էր, որի շնորհիւ էլ երգչուհին կարողանում էր կատարել տեխնիկական ազատութիւն եւ ձայնի յստակ շարժունակութիւն պահանջող վիրտուօզային գործեր, ինչպէս Ռոզինայի դերերգը (Ռոսսինիի «Սեփիլեան սափրիչը»), «Նէապոլիտանական տարանտելլա»ն եւ Մոցարտի «Ալեքսիա»ն: Լայնաշունչ նորրբ մեղեդայնութեամբ եւ ներքին դրամատիզմով էր նա կատարում Տոսկայի, Դալիլայի մեներգները, Կոմիտասի, Չայկովսկու, Ռախմանինովի երգերն ու ռոմանսները: Նրա երգացանկում մեծ տեղ են գրաւում հայ կոմպոզիտորների ստեղծագործութիւնները: Նա հանդէս է եկել աշխարհի բազմաթիւ երկրներում: 1965 թականին նա արժանացել է ՆՍՍՀ, իսկ 1951-ին՝ ՍՍՀՄ ժողովրդական արտիստուհու կոչումներին: Ժողովրդի սիրելի երգչուհին դառնում է ՍՍՀՄ պետական մրցանակների դափնեկիր՝ 1951-1966: Զարուհին երկար տարիներ դասաւանդել է Մոսկայի կոնսերւատորիայում:

Zarouhi Doloukhanian

As Lisa in Tchaikovsky's *Pikovaya Dama*
Լիզայի դերում «Պիկովայա դամա»

Mrs. Doloukhanian on stage
Չ. Դոլուխանեանը բեմի վրայ

Maro Ajemian, internationally known concert pianist, who at the age of six was the youngest musician ever admitted to what is now the Julliard School of Music in New York. She went on to become one of the most prolific recording artists among women instrumentalists. Born in Lausanne, Switzerland, Maro Ajemian began studying with her mother and was reading music before she could read the alphabet. At the age of five, she received a gold medal at a New York City competition for young musicians. Maro made her debut as a solo recitalist at Town Hall in New York in 1940. It was the start of a life-long career of artistic and critical success. In 1942, while still a student of Carl Friedberg at Julliard, Maro introduced the Music of Aram Khachaturian to the United States with the first performances of his piano concerto, which ultimately brought worldwide recognition to the composer. By 1946, Maro presented new works written for her by American composers, many of whom were unknown but were destined for subsequent international fame. She was the first to introduce Alan Hovhannes' music to concert audiences. In 1948, Maro Ajemian and her younger sister, violinist Anahid Ajemian, joined talents and formed a sonata duo. They toured the United States, Canada, and Europe, though Maro continued to solo periodically. In 1951, the American Composers Alliance honored the Ajemians as the first musicians to receive its Laurel Leaf Award for Distinguished Service to American Music. Her last appearance, in San Francisco, took place nearly a year before her death in 1978.

Violinist Anahid Ajemian was born in New York. While a student of Edouard Dethier at the Julliard Graduate School of Music, she won the Walter W. Naumberg Foundation Award. In the same year, she made her debut at Town Hall and received the Distinguished Achievement Medal from Mademoiselle Magazine as the Young Woman of the Year in music. With her pianist sister, Maro, she performed in Europe, Canada, and the United States. Anahid's repertoire included works written by such noted composers as John Cage, Henry Cowell, Allan Hovanes, Ernst Krenek, Lou Harrison, Wallingford Riegger, and Carlos Surinach among others. Together and separately, the sisters recorded extensively for Columbia, RCA Victor, MGM, and Composers Recording, Inc. They were the first instrumentalists to receive the Laurel Leaf Award of the American Composers Alliance for Distinguished Service to American music. Anahid made her radio debut on the Bell Telephone Hour and has made countless broadcasts and television appearances in the United States and abroad since. She has appeared as soloist under the batons of Dmitry Mitropoulos, Leopold Stokowski, and Izler Solomon, and she has recorded with the latter two as well. In the mid-sixties, Anahid and fellow violinist Matthew Raimondi founded the Composers String Quartet, which quickly earned an international reputation. The group has toured Western Europe, the Soviet Union, Bulgaria, Romania, India, the Middle East, Africa, Australia, and the Far East. Anahid is a member of Columbia University's music faculty and has participated in many international competitions, including the Naumberg Foundation Awards and the Rockefeller Foundation International Music Competition.

Մարո Աճէմեանը ծնւել է Լոզանում, Շւեյցարիա: Երաժշտական կրթութիւնը սկզբում ստացել է մօր մօտ: Հինգ տարեկանում ոսկէ մեդալի է արժանացել Նիւ Եօրքի մանկական երաժշտական մրցոյթում: Վեց տարեկանում արդէն «Ջուլիարդ» դպրոցի սանտիներից էր: Մարօյի առաջին մենահամերգը կայացաւ Նիւ Եօրքի Թատրն Նոլլում 1940-ին: 1942-ին երբ տակաւին «Ջուլիարդ»ում աշակերտ էր, Ա.Մ.Ն.-ում ներկայացրեց Արամ Խաչատրեանի երաժշտութիւնը, առաջին անգամ կատարելով նրա դաշնամուրի կոնցերտը, որն ի վերջոյ համաշխարհային հռչակ բերեց կոմպօզիտորին: 1946-ին Մարօ Աճէմեանը ներկայացրեց իր համար ամերիկեան կոմպօզիտորների գրած ստեղծագործութիւններ: Նրանցից շատերը դեռեաւ անյայտ էին, բայց նախասահմանաժմիջագային ճանաչման: Դաշնակահարուհին առաջինն էր, որ միօրինակ համերգային ծրագրերին նոր հնչողութիւն հաղորդեց Ալան Յովհաննէսի երաժշտութեամբ: 1948-ին իր կրտսեր քրոջ՝ ջութակահարուհի Անահիտ Աճէմեանի հետ շրջագայեց Միացեալ Նահանգների, Կանադայի, Երոպայի քաղաքներում արձանագրելով մեծ յաջողութիւններ: Նրանց կատարումները ձայնագրեցին եւ պատրաստուեց մի պլոմ երաժշտասէրների համար: 1951-ին ամերիկեան կոմպօզիտորների միութիւնը Մարօ Աճէմեանին, որպէս առաջնակարգ երաժիշտներից մէկի, ամերիկեան երաժշտութեան բնագաւառում նշանակալի ծառայութիւնների համար արժանացրեց դափնեկրի պատի:

Ջութակահարուհի Անահիտ Աճէմեանը ծնւել է Նիւ Եօրքում: Նախնական երաժշտական կրթութիւնն ստացել է «Ջուլիարդ» երաժշտական դպրոցում, պրոֆեսոր Էդուարդ Դեթիերի դասարանում: Մասնակցելով Վալթեր Վ. Նաումբուրգ հիմնադրամի կազմակերպած մրցոյթին, շահել է առաջին մրցանակը: Նիւ Եօրքի Դովն Տալլ-ի մրցոյթում արժանացել է «Մադեմուզել Մագազին»-ի մեդալին, որպէս տարայ առաջին երիտասարդուհի: Քրոջ՝ դաշնակահարուհի Մարօյի հետ համերգներով հանդէս է եկել Միացեալ Նահանգների, Կանադայի, Երոպայի մի շարք քաղաքներում կատարելով Ալան Յովհաննէսի, Ջոն Բէյքի, Հենրի Բաուելլի, Էռնեստ Բրենեքի, Լօ Տերիստնի եւ այլ կոմպօզիտորների ստեղծագործութիւններից: Որպէս մենակատար նա փայլել է սիմֆօնիկ նագախմբերի հետ, այնպիսի հռչակատու դիրիժորների ղեկավարութեամբ, ինչպէս՝ Լէոպոլդ Ստոկովսկի, Դիմիտրի Միտրոպօլոս, Իզլեր Սոլոմոն: 60-ականների կեսերին Մաթիու Ռէյնոլդիի հետ կազմակերպեց լարային կարտետ, հիւրախաղերի մեկնելով Արեւմտեան Երոպա, Խորհրդային Միութիւն, Ռումինիա, Բուլղարիա, Հնդկաստան, Չինաստան, Միջին Արեւելք: Անահիտ Աճէմեանը Քոլումբիայի համալսարանի երաժշտական բաժնի անդամ է, եղել է իրաւարար միջագային երաժշտական բազմաթիւ մրցոյթներում, համագործակցում է Նաումբուրկ Ֆաունդեյշըն Ավարդս-ի եւ Ռաքֆելլեր հիմնադրամի հետ:

Maro Ajemian
Anahid Ajemian

Contraalto Lilie Chookasian was born in Chicago, and her exceptional vocal talent was apparent at an early age. Lilie studied voice under the supervision of Maestro Philip Manuelli.

She was making her debut with the New York City Metropolitan Opera, in the early 1960's. After several persuasive offers from producers, Chookasian ventured to Little Rock, Arkansas, to perform in an opera. An audition with the Metropolitan Opera came next, immediately followed by a two-year contract. Since then she has performed with many major orchestras in The United States, and in many prestigious European Festivals. She subsequently performed in Chicago and New York. The Italian Apoletto Festival invited Lilie to sing the difficult roles of Herodias in Strauss' *Salome* and as Clarissa in Prokofiev's *The Love for Three Oranges*.

The New York Metropolitan Opera offered her the role of Giaconda in Ponchielli's *La Gioconda*.

In 1962, she became the star of that famous opera house and gave thirty performances. Her partial but impressive list includes: Norma in Bellini's *Norma*, Amneris in Verdi's *Aida*, Azucena in *Il Trovatore*, Eboli in *Don Carlos*, Magdelone in Nielson's *Masquerade*, Bersi in Giordano's *Andrea Chenier*, and Delilah in Saint-Saëns' *Samson and Delilah*.

Lilie's voice is particularly well suited to Bach, and she sang his Passions, Messiah, Oratorios, and Cantatas. She also performed Handel's Messiah, Mozart's Requiem, and Verdi's Requiem. Lilie has also sung the works of Bergolezi, Rossini, Wagner, Brahm and Beethoven.

She has worked with the best orchestras and conductors in the world including Von Karajan and Rubinstein.

In 1967, Lilie visited Yerevan, performing a full and rich repertoire that included Parantzem in *Arshag II* and Amneris in *Aida*.

In 1978, Chookasian was a guest at the White House, where she performed several Armenian songs-the first ever sung there.

երգչուհի՝ կոնտրալտո, Լիլի Չուքասյանը ծնել է Չիկագոյում: Չայնը մշակել է մայեստրո Ֆիլիպ Մանուելլիի մօտ: Մինչև 1959-ը բացառիկ առիթներով նա ելույթներ է ունենում տարբեր բեմերում: 1959-ին հրափրում է երաժշտութիւն դասաւանդելու Չիկագոյի Նորթ Վեստերն համալսարանում: Այդ նոյն թականին Լիլի Չուքասյանը մեծ յաջողութեամբ հանդէս եկաւ Արքանզասի «Լիթըլ Ռաք» օպերայի բեմի վրայ, իսկ այնուհետեւ՝ Չիկագոյի եւ Նիւ Եորքի բեմերում: Իտալիայի Ապուլետտոյի փառատօնը հրափրում է նրան կատարելու Ներովդիադայի

(Ռ. Շոքատաի «Մալոմէ»), ինչպէս եւ Կլարիսայի դերերգերը (Պրոկոֆիեի «Մերը դէպի երեք նարինջները») օպերաներում: Վերադառնալով Նիւ Եորք, երգչուհին հրափրում է Մետրոպոլիտէն օպերա, Լա Սիեկայի դերերգով (Պոնկիելլիի «Ջոկոնդա»): 1962 թից Լիլի Չուքասյանը դառնում է Նիւ Եորքի Մետրոպոլիտէն օպերայի աստղերից մէկը, հանդէս գալով 30 գլխատր դերերգերով, որոնցից են՝ Ադալջիգա, Թերեզա (Բելլինիի «Նորմա», «Սոմնամբուլա»), Ամներիս, Ազուլենա, Էրոլի, Ուլրիկա (Վերդիի «Աիդա», «Տրուբադուր», «Դոն Կարլոս», «Դիմակահանդէս-պարահանդէս»), Մադելոն (Ջորդանոյի «Անդրէ Շենիէ»), Տատիանա (Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին»), Դալիլա (Մէն-Սանսի «Սամսոն եւ Դալիլա»), Մահարանի (Մենտտոիի «Վերջին սաւեջը»), Մագդելոն (Նիլսենի «Դիմակահանդէս»): Նրա ձայնը չափազանց յարմար էր Բախի համար. երգել է կոնտրալտոյի մասերը նրա պասիոններում, մեսսայում, օրատորիայում եւ կանտատներում, ինչպէս եւ Նենդելի մեսսայում, Մոցարտի եւ Վերդիի ռէքվիեմներում: Կատարել է Պերգոլիւզիի, Ռոսսինիի, Բեթհովէնի, Վազների, Բրամսի, Մէն-Սանսի ստեղծագործութիւններ: Աշխատել է աշխարհի լսաագոյն նազախմբերի եւ մեծ խմբավարների հետ, ինչպէս՝ հռչակատր Ներբերտ Ֆոն Կարայեանն ու Արթուր Ռոբինշտէյնը: 1967 թին նա այցելում է Նայաստան. երեանում հանդէս է գալիս ճոխ ու հարուստ երգացանկով՝ Փառանձեմ («Արշակ Բ») եւ Ամներիս («Աիդա») դերերգերով: 1978-ին հրափրել է Վաշինգտոն եւ ելոյթ է ունեցել «Սպիտակ Տանը», երգել է հայերէն: 1981-ին արժանացել է ՆՍՍՀ մշակոյթի նախարարութեան Պետրոս Արամեանի անան մրցանակին:

Gohar Galajian, opera star and mezzo-soprano, was born in Yerevan. She graduated from the Yerevan Conservatory in 1952 and began her career with the Spendiarian State Opera and Palace. From 1956-1960, Gohar performed with that great theater, playing many special roles: Konchakovna in Borodin's *Prince Igor*, Ludmila in Smetana's *The Bartered Bride*, Olga in Tchaikovsky's *Yevgeny Onegin* and *The Governess* in *The Queen of Spades*.

She returned to Yerevan in 1960 where she portrayed some of the most famous roles in opera: Almast in Spendiarian's *Almast* opera, Parandzem in Chukhajian's *Arshag II*, and Anna in Harutunian's *Sayat-Nova*.

During 1956-1960, in Moscow she played a series of Russian and Western classical operatic heroines: Lubava in Rimsky-Korsakov's *Sadko*, The Countess in *Pikovaya Dama*, Amneris in Verdi's *Aida*, Madalena in Verdi's *Rigoletto*, Carmen in *Carmen*, Azuchenan in *The Troubadour*, Ebolyn in *Don Carlos*, Jocasta in Stravinsky's *Oedipus*, and Ulrica in Verdi's *A Masked Ball*.

Gohar was a peerless concert singer. Her vast repertoire included the master works of Beethoven, Bach, Handel, and Schubert, which she sang under the supervision of Melik Pasha, Gauki, and Zanderlin.

Gohar convincingly proved that the roles written for mezzo-sopranos had found their finest performer. In the concluding concert of the Armenian Art Festival of Moscow, she sang Aram Khatchaturian's cantata *Panegyric of Happiness*. It was a role written for mezzo-soprano and one that the great composer himself requested her to sing.

She became Popular Artist of the of Armenia in 1967. Gohar Galajian has traveled widely throughout her career, being generous to share her talents with enthusiastic fans. She currently teaches at the Yerevan State Conservatory.

րգչուհի, մեցցո-սոպրանո, ՀՍՍՀ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1967, Գոհար Գալաջեանը ծնել է Երեւանում: 1952 թին աւարտել է Երեւանի կոնսերւատորիան եւ աշխատանքի է անցել Ալեքսանդր Սպենդիարեանի անան օպերայի եւ բալետի թատրոնում: Ունենալով կատարողական բարձր մակարդակ, երգչուհին մեծ յաջողութեամբ մարմնատրել է Լիւդմիլա (Սմետանայի «Վաճառած հարսնացուն»), Օլգա, Կոմսուհի (Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին», «Պիկովայա դամա»):

1956 թ. Մոսկայում հայ արեստի երկրորդ տասնօրեակի եզրափակիչ համերգում նա երգել է Արամ Խաչատուրեանի

«Ներբող խնդրութեան» կանտատայի մեցցո-սոպրանոյի համար գրած բաժինը, հեղինակի ցանկութեամբ: 1956-60թթ. Գոհար Գալաջեանը աշխատել է Մոսկայի մեծ թատրոնում. նրա դերերգերից են՝ Ամներիս, Ուլրիկա, Մադալենա (Վերդիի «Աիդա», «Դիմակահանդէս-պարահանդէս», «Ռիգոլետտո»), Կոնչակովա (Բորոդինի «Իշխան Իգոր»),

եւ այլն: 1960 թին վերադարձել է Երեւան: Ազգային օպերային հերոսուհիներից բացի, ինչպէս՝ Փառանձեմ (Չուպանովի «Արշակ Բ»), Ալմաստ (Սպենդիարեանի «Ալմաստ»), Սոնա (Ն. Ստեփանեանի «Լուսաբացին»), Աննա (Ա. Յարութիւնեանի «Սայաթ Նովա»): Գոհար Գալաջեանն ստեղծել է նաեւ ռուսական ու արեւմտաեւրոպական դասական օպերաների հերոսուհիների մի շարք, որոնցից են՝ Լիբաշա (Ռիմսկի Կորսակովի «Թագաւորի հարսնացուն»), Ազուլենա, Էբոլի (Վերդիի «Տրուբադուր», «Դոն Կարլոս»), Ադալչիգա (Բելլինիի «Նորմա»), Կարմէն (Բիզէի «Կարմէն»), Իոկաստա (Ստրաւինսկու «Էդիպ արքայ»):

Գոհար Գալաջեանի համերգային երգացանկում տեղ են գտել Բախի, Շենդելի, Բեթհովենի, Շոպերտի ստեղծագործութիւնները, որոնք նա կատարել է սիմֆոնիկ նագախմբերի հետ Ա. Մելիք Փաշայեփի, Գաուկի, Զանդերլինգի ղեկավարութեամբ:

Համերգներով շրջագայել է աշխարհի բազմաթիւ երկրներում: 1979-ից դասաւանդում է Երեւանի կոնսերւատորիայում:

Gohar Galajian

Galajian as Amneris in Verdi's *Aida*
Ամներիսի դերում «Աիդա»

As Parandzem in Dikran Chukhajian's *Arshak II*, Gegham Gregorian as Dirt
Փարանձեմի դերում «Արշակ Բ»

As Gertrude in Herkel's *Bang-Ban*
Գերտրուդի դերում «Բանկ-Բան»

Kay Armen born Armenuhi Manoogian. Her opulent voice captivated millions of Americans during radio's halcyon days and the first days of television.

She began her singing career in 1943 as a featured vocalist at WSM Radio in Nashville. After moving to New York, she soon became one of the most popular entertainers in town, appearing on a mixture of radio shows every day of the week, including the *Danny Thomas Show*, the *Carnation Milk Show*, and ABC's popular *Stop the Music*, a coast to coast hit at the time. She even had her own radio program, *The Kay Armen Show*, which blended pop music and interviews with such personalities as Edward R. Murrow, Andrew Baruch, and Frank Sinatra. Kay later went into movies, where she played Vic Damone's mother in one of MGM's major musicals, *Hit the Deck*. The movie, which also starred Jane Powell, Debbie Reynolds, Tony Martin, Vic Damone, and Russ Tamblyn, was included in a segment of *That's Entertainment I*.

She inherited her natural singing ability from her father, Robert Manoogian, who was the soloist in the chorus church of Kharpet. Kay Armen has perfect pitch and an uncanny memory. She once learned the score for an hour-long cantata in a few hours after hearing it played only twice on the piano. She considers her musical skills to be "a God-given gift."

Երզնուի, կինոդերասանուհի: Քէ Արմէնը, բուն անունով՝ Արմենուհի Գայանէ Մանուկեան, ծնել է Չիկագոյում: Մանուկ հասակում երգել է Չիկագոյի հայկական եկեղեցում: Առաջին ելոյթը 1935-ին էր: Իր ձայնական կարողութիւնը ժառանգել է խարբերոցի հօրից՝ Ռոբերտ Մանուկեանից, որը մենակատար էր եկեղեցական երգչախմբում: Երբ դեռ լաւ չէր կարողանում կարդալ նոտաները, մէկ ժամանոց կանտատա երգեց նազը ընդամէնը երկու անգամ դաշնամուրով լսելուց յետոյ: Հիանալի լսողութիւն եւ յիշողութիւն ունի Քէ Արմէնը: 1940-ին հռչակել է ԱՄՆ-ի Հիւսիս-Արեւելքում որպէս առաջնակարգ երգչուհի: Մրցանակներ է շահել տարբեր փառաստօներում: Որպէս մեներգչուհի 1943-ից ելոյթներ է ունեցել Նաշվիլի WSM ռադիօկայանից: Նիւ Եօրք տեղափոխուելուց յետոյ նոյնպէս դարձաւ սիրած երգչուհիներից եւ զարձանքի խոշորագոյն աստղ, նա մասնակցում էր ռադիօ շոուների, ինչպէս՝ Դանի Թոմաս շոուն, Քարնէյշն Միլք շոուն, եւ ABC-ի «Կանգ առ երաժշտութիւն» շոուն, որ հաղորդում էր ԱՄՆ-ի բոլոր քաղաքներում եւ այդ օրերի ամենասիրած ծրագիրն էր: Շուտով նրան թոյլատրեց ռադիօն ունենալ իր ծրագիրը՝ «Քէ Արմէն Շոու» անամբ, որում հաղորդում էր դասական երաժշտութիւն, հարցազրոյցներ ծրագրի մասնակից յայտնի դէմքերի հետ, ինչպէս՝ Էդուարդ Ռ. Մուրօ, Էնդրիւ Բարուս Եւ Ֆրենկ Սինատրա: 1961-ին Քէ Արմէնը պայմանագիր կնքեց «Մետրօ-Գոլդուին-Մայերի» հետ եւ նկարահանեց 16 կինոմիւզիքըներում՝ «Տախտակեայ ջունգլիներ», «Արի թոփստ պարենք», «Նայրութիւն», «Զարձանք», «Ցնցող տախտակամած», եւ այլն: Վերջինում խաղացել է Վիք Դէննի սօր դերը: Խաղընկերներն էին նշանատր երգչուհիներ Զեյն Փաուլը, Դեբի Ռէյնոլդսը, Թոնի Մարտինը, Վիք Դանոնը եւ Ռաս Թամբլինը: Մենահամերգներով շրջագայել է Ամերիկայում:

ohar Gasparian, opera star and lyric soprano, was born in Cairo, Egypt where she studied at the local Armenian school. From 1936-1939, she studied at the French College, receiving her basic specialized education from Italian professors at the Elis Feldman and Vincenzo Kardo musical schools. In 1944, Gohar was a soloist for the Egyptian State Radio, where she also sang Armenian songs. In 1948, she repatriated to Armenia. A year later, she joined the Yerevan State Opera and Palace. Her first role was as Lakme in Delibe's *Lakme*, and she profoundly impressed her audiences. Gohar's unusual vocal range, from the lower "sol" octave to the to the "la" in the third octave, made it possible for her to perform the

most demanding operas; Karine in Chukhajian's *Karine*, Lucia in Rossini's *Lucia di Lammermoor*, Marfan in Rimsky-Korsakov's *The Tsar's Bride*, Eboli in Verdi's *Don Carlos*, Norina in Bellini's *Norma*, Eboli in *Don Carlos*, Norina in Donizetti's *Don Pasquale*, Juliet in Gounod's *Romeo and Juliet*, Rosina in Rossini's *The Barber of Seville*, Marguerite in *Faust*, and Violetta in Verdi's *La Traviata*. Her flawless technique, voice flexibility, tonal range, and the lightness of her vocal passages astonished listeners. She soon became an idol to opera lovers throughout the country.

Though trained in Egypt, Gohar sang with equal competence in Armenian operas. Her Anoush in Dikranian's *Anoush*, Shushan in *David Beg*, Olympia in Chukhajian's *Arshag II*, Karine in *Karine*, and Gohar in Stepanian's *The Heroine* are milestones in the history of Armenian theater. She also sang Beethoven, Bach, Handel, Gluki, and Yekmalian, Gomidas, and Gara Murza.

Gohar lives in Yerevan and teaches at the Yerevan State Conservatory, where she is the director of the vocal division. Many of her students have gone on to become laureates at international competitions and have graced stages around the world.

She has received many honors and even has a planet named after her. Gohar was the recipient of the Mesrop Mashtots medal. In 1956, she became Popular Artist of Armenia, 1984 the State Artist of Soviet Union. Gohar was the State Laureate of Armenia and the Hero of Labor and Honorary Citizen of Yerevan in 1984.

պերային երգչո՞ւհի՛ քնարական-կոլորատուրային սուպրանո, ՍՍՀՄ ժողովրդական արտիստուհի՛ 1951 եւ 1956, ՀՍՍՀ՝ 1965, պետական մրցանակների դափնեկիր, սոցիալիստական աշխատանքի հերոս՝ 1984, Երեանի պատաւոր քաղաքացի՝ 1984: Գոհար Գասպարեանը ծնել է Կահիրէում: Սովորել է ծննդավայրի հայկական վարժարանում, ապա՝ 1936-39 թերին՝ ֆրանսիական քոլէջում: Մասնագիտական հիմնատր կրթութիւնն ստացել է իտալացի պրոֆեսորներ Էլիս Ֆէլդմանի եւ Վինչենցո Կարտոյի երաժշտական դպրոցներում: 1948-ին ներգաղթել է Հայաստան, ուր մէկ տարի անց հրափրել է Երեանի Սպենդիարեանի անան օպերայի եւ բալետի թատրոն՝ աշխատելու:

Նրա առաջին դերը եղել է Լակմէն՝ Դելիբի «Լակմէ» օպերայում, որով ցնցող տպաւորութիւն է թողել հասարակութեան վրայ: Գոհար Գասպարեանի անսովոր ձայնա-ծաւալը՝ փոքր օկտաւայի սուլ հնչիւնից մինչեւ երրորդ օկտաւայի լա հնչիւնը նկատի ունենալով, յատուկ նրա համար բեմադրել են՝ Ռոսսինիի «Լուչիա դի Լամերմուր»՝ Լուչիա, «Մեփիլեան սափրիչը»՝ Ռոզինա, Դոնիցետտիի «Դոն Պասկուալէն»՝ Նորինա, Բելլինիի, «Նորման»՝ Նորմա, Ռիսնկի-Կորսակովի «Թագաւորի Հարսնացուն»՝ Մարֆա, Գունոյի «Ֆաուստը»՝ Մարգարիտ, Վերդիի «Տրափատան»՝ Վիոլետտա, եւ մեծանուն երգչուհին անբասիր տելանի-կայով, ձայնի ձկունութեամբ, երանգների ճոխութեամբ ու անցումների թթեւութեամբ հիացրել է ունկնդիրներին՝ դառնալով նրանց կուռքը:

Գոհար Գասպարեանը հասասար վարպետութեամբ հանդէս է եկել նաեւ հայկական օպերաներում: Նրա Անուշը, Շուշանը (Տիգրանեանի «Անուշ», «Դափոթ բէլ»), Օլիմպիան, Կարինէն (Չոփսաճեանի «Արշակ Բ.», «Կարինէ»), Գոհարը (Ն. Ստեփանեանի «Ներսուհին»), հայ երաժշտական թատրոնի պատմութեան մէջ կմնան որպէս կատարողական արժեստի եզակի կրթողներ: Դասական օպերաների փայլուն այդ աստղը, նոյն վիրտուոզութեամբ, հնչեցրել է նաեւ Բախի, Վեյդելի, Գլիլի, Մոցարտի, Բեթհովէնի, Շտրաւաի, Գրիգի, Չայկովսկու, Ռախմանինովի, Սայաթ Նովայի, Եկմալեանի, Կոմիտասի եւ այլ կոմպոզիտորների երգեր: Այժմ նա ապրում է Երեանում, դասաւանդում Երեանի Կոմիտասի անան կոնսերւատորիայում, ուր երգեցողութեան բաժնի վարիչ է: Նրա սաներից՝ շատերը միջազգային մրցոյթների դափնեկիրներ են եւ զարդարում են բազմաթիւ երկրների բեմերը:

Գոհար Գասպարեանի անունով է կոչում մոլորակներից մէկը:

As Violetta in Verdi's *La Traviata*
Վիոլետտայի դերում «Տրավիատա»

Gohar Gasparian

Gohar Gasparian

As Shoushan in Dikranian's *David Beg*, Feodor Ohanian as Shahoumian
Շուշանի դերում «Դավիթ Բեկ»

Gohar Gasparian

As Anoush in Dikranian's *Anoush* opera, Avak Petrosian as Saro
Անուշի դերում «Անուշ»

© 1999 Alice Navasargian

Gohar Gasparian

Gohar as Karine in Chukhajian's *Karine*
Կարինէի դերում «Կարինէ»

As Anoush in Dikranian's *Anoush*
Անուշի դերում «Անուշ»

As Rossina in Rossini's *Barber of Seville*
Ռոզինայի դերում «Սեփիլեան սափրիչը»

As Lakme in Delibe's *Lakme*
Լակմէի դերում «Լակմէ»

Gohar Gasparian

As Norma in Bellini's *Norma*
Նորմաի դերում «Նորմա»

The choral conductor
George Minasian welcomes
G. Gasparian on the stage of
Abadan theatre in Iran

Երգչախմբի ղեկավար
Ժորա Մինասեանը
շնորհաւորում է
Գ. Գասպարեանին,
Աբադան, Իրան

The opera singer and the poet: Gohar Gasparian and Avedik Isahakian
Գոհար Գասպարեանը եւ Աւետիք Իսահակեանը

Singer, Musician, and composer Kathy Berberian was born in Steelborough, Massachusetts. She received her advanced education in piano, singing, and dancing in her local area. She settled in Milan, Italy in 1949 and perfected her singing ability under the direction of Georgina Del Vico.

She married Italian composer Luciano Berio and became a master of modern singing, performing many of her husband's works. Her artistic individuality was performed under the direction of the noted director Peter Brook.

Kathy Berberian has performed in many operatic roles, Monteverdi, Massenet, Bizet, and Debussy are her favorite composers. She was also a great interpreter of Armenian music, especially the works of Gomidas, Spendiarian, Alemshah, and Ghazarosian.

Because of her ability to interpret modern vocal works and because of her virtuosity, Stravinsky, Boasettin, Cage, Mion and other composers have written works especially for her. Kathy has won awards at the Festivals in Rome, Venice, Palermo, Warsaw, Amsterdam, Lisbon, Kent and other cities.

Kathy Berberian has written songs and ballads. She created a school of ballet in her own modern style. Kathy has written many scholarly articles on music and has taught at Vancouver University, Toronto, Cologne, and Milan conservatories, and in the Rhine "Collonaire" Musical Academy.

Երգչուհի, երաժշտագետ, կոմպոզիտոր Քէթի Բերբերեանը ծնել է Մասաչուսեթսի Սթեյլբորո քաղաքում: Դաշնամուրի, երգարուեստի, պարարուեստի մասնաւոր կրթութիւն է ստացել ծննդավայրում: 1949-ին մեկնել է Իտալիա, հաստատել Միլանում: Երգարուեստը կատարելագործել է Ջորջինա Դել Վիգոյի սօտ: Անուանանալով իտալացի կոմպոզիտոր Լուչիանօ Բերիօյի հետ՝ հմտանում է արդիական երգարուեստում, բազմիցս կատարում ամուսնու երգերը: Նրա արտիստական անհատականութիւնը ձեւաւորում է ականաւոր բեմադրիչ Փիթըր Բրօքի ղեկավարութեամբ: Քէթի Բերբերեանը հանդէս է գալիս բազմաթիւ օպերային դերերգերով: Նախընտրած հեղինակներն էին՝ Մոնտեւերդիին, Մասնէն, Բիզէն, Դեբիսիին: Նա նաեւ հայ երգի խոշոր մեկնաբան էր: Կատարել է Կոմիտաս, Սպենդիարեան, Ալեմշահ, Ղազարոսեան:

Արդիական երգարուեստի երկերի բացառիկ մեկնաբանական ձիրքը, կատարողական գերագոյն վիրտուոզութիւնը նկատի առնելով՝ յատկապէս նրա համար երգեր են գրել Ստրաւինսկին, Բուսետտին, Քէյջը, Միյոն եւ ուրիշներ: Մրցանակներ է շահել Հռոմի, Վենետիկի, Պալերմոյի, Վարշաւայի, Ամստերդամի, Լիսաբոնի, Գենտի եւ այլ քաղաքների փառատօներում:

Քէթի Բերբերեանը գրել է երգեր, բալլադներ: Հիմնել է իր ոճի բալետի դպրոց: Հեղինակ է երաժշտագիտական յօդածների: Դասաւանդել է Վանկուվերի համալսարանում, Թորոնթոյի, Քեօլնի, Միլանի կոնսերւատորիաներում, «Կոլոններ» հռենոսեան երաժշտական ակադեմիայում:

Arlene Frances is one of America's most versatile actresses, a star of film, radio, and television. She was the "queen of the airways" from 1950-1970. Born in Boston, she was the only daughter of the famous New York photographer Aram Kazanjian. At the age of seven, Arlene moved to New York where she received her primary education at New York's Mount St. Vincent Academy. She graduated from Manhattan's Finch College and, against her father's wishes, trained at the Theater Guild's Acting School.

During the 1950's, Arlene appeared daily on NBC's popular game show, *What's My Line?* The network quickly recognized her wit and charm and selected her to host its extravaganza, *Home*, from 1953-1957).

Her first great success on the stage was in the comedy *Dough Girls*. Arlene also had major roles in *Tchin-Tchin*, *Beekman Place*, and *Mrs. Dolly*.

She played opposite Joseph Cotton in the film *Once More With Feeling*, and in 1966 she starred in Tyrone Guthrie's famous play *Dinner at Eight*.

From 1960 to 1970, she hosted *The Arlene Frances' Show*, which appeared on NBC *Emphasis* and NBC *Monitor*. At the invitation of legendary film director Billy Wilder, she played a leading role in *One, Two, Three*, filmed in Munich and Berlin. Her co-stars were Jimmy Cagney and Horst Bucholz. Her last film was Universal's *The Thrill of it All*, directed by Ross Hunter and starring Eddie Andrews and Doris Day.

Arlene is also a talented writer. She authored *That Certain Something*, *The Magic of Charm*, and *My Cookbook*. In 1946, she married stage director Martin Gooble. Critics have called Arlene Frances' "One of the great actresses of all time in the United States."

Ամերիկեան արւեստի աշխարհում ամենաբարձր յաջողութեան հասած արւեստագիտոհիներէից մէկն է Արլին Ֆրանսիսը (Գազանձեան): Անվիճելի եւ անմրցելի մի տաղանդ, որը 1950-1970 թականներին իշխել է ամերիկեան կեանքում լինելով ռադիոյի, հեռուստատեսութեան, կինոյի թագուհի:

Արլին Ֆրանսիսը ծնել է Բոստոնում: Միակ դուստրն է Նիւ Եօրքի նշանաւոր լուսանկարիչ Արամ Գազանձեանի: Եօթ տարեկանում ընտանիքով տեղափոխուել է Նիւ Եօրք, ուր նախնական կրթութիւնը ստացել է «Մոնթ Սէնթ Վինսենթ» ակադեմիայում, ապա «Մանհաթըն-Ֆինչ» քոլէջում: Թատերական ուսումը ստացել է տեղի «CILT» թատրոնի թատերական վարժարանում:

Նախառակ իր հօր ցանկութեան՝ նա սկսեց գործել որպէս դերասանուհի: 1950-ից ի վեր, ամէն օր ժամը 11-12 ը երեսուն էր NBC հեռուստակայանի «Իմ ուղեգիծը» յայտագրում: Իր առաջին մեծ յաջողութիւնը թատրոնում եղաւ՝ «Փափկասուն աղջիկներ» կատակերգութիւնը: «Նորից զգացումներով» կինոֆիլմում խաղացել է յայտնի դերասան Ջոզէֆ Բաթընի հետ: Բրադվիլում խաղացել է «Զին-Զին», «Բիքսան փլէյս», «Միսըզ Դալի» ներկայացումներում, գլխաւոր դերերում: 1966-ին գլխաւոր դերակատարն էր մեծանուն բեմադրիչ Թայրոն Գոթիէի բեմադրած՝ «Կընթրենք 8-ին» պիեսում: 1960-1970 թականներին ունէր իր յայտնի շոուն NBC կայանից՝ «Արլին Ֆրանսիս շոու» անունով եւ նոյնը՝ ABC կայանից, որը ցուցադրում էր ԱՄՆ-ի բոլոր քաղաքներում:

Ամերիկայի մեծանուն կինոարտադրիչ Բիլի Վայլդերի հրաւերով, ստացել է գլխաւոր դերը «Մէկ, երկու, երեք» ժապաւնում, որը պատրաստեց Մինիսէնում եւ Բեռլինում: Խաղընկերներն էին՝ դերասաններ Ջիմի Բազնին եւ Նորստ Բովսիուզը: Իր վերջին խաղարկութիւնը եղաւ Ինիվերսալ Ստուդիոյի ընկերութեան «Ամէն ինչ ոգետրիչ է» ֆիլմում, որ բեմադրեց Ռասս Նանթըրը, մասնակցութեամբ Էդի Անդրուզի եւ Դորիս Դէյի:

Արլին Ֆրանսիսը նաեւ տաղանդաւոր գրող է. գրել է «Միանգամայն վստահ», «Նմայքի կախարդանքը», եւ «Իմ խոհանոցը» գրքերը:

Arlene Frances

Medaxia

Medaxia Simonian was born in Ashkhabad. She graduated from the Yerevan Artistic-Theatrical Institute in 1944. Shortly after, the prestigious Gabriel Sundoukian State Theater invited her to apply her craft, an offer she readily accepted.

Medaxia was still a student when she gained fame for her outstanding performance in the film *Anahit*. Her Armanoush in *These Stars are Ours*, earned her a state medal in 1950, but she became even more famous by playing Nina in Lermontov's *Masquerade*. Following the immortal footsteps of Arous Voskanian, she became an icon in Armenia. She had it all— ability, charm, and beauty.

Medaxia could play the dramatic or the lyrical with equal assurance, and she held no special preference as long as she could act on stage or in film. She became famous for the wide variety of her demanding roles, successfully performing national, Russian, and Western European works.

Her stage performances include: Shura in Gorky's *Yegor Bulychov and Others*, Nastasia Philipovna in Dostoyevsky's *Idiot*, Susan in Shirvanzadeh's *For Honor*, Shushanik in *Chaos*, Nvart in Nayiri Zarian's *Ara the Handsome*, Anoush in Baronian's *Brother Baghdasar*, Desdemona in Shakespeare's *Otello*, Clodelta in *King Lear*, Judith in Gutzkov's *Uriel Acosta*, Martha in Edward Albee's *Who's Afraid of Virginia Woolf?*, and Nancy in Kronin's *Deacon Brodie*. Medaxia earned an international award for her role as Mila in Yavorov's *Vitoshe's Valley*.

The talented actress appeared in several films: *Anahit*, *The Girl of the Ararat Valley*, *The Waters are Rising*, *Mkhitar Sparapet*, and *Sayat-Nova*, produced by the Hye-Film Armenian Movie Studio.

Medaxia was also an accomplished reciter, and she frequently performed in public. She later became the Director of the Department of Theatrical Expression at the Theater School.

In Medaxia Simonian, Armenian theater and film had a multi-faceted actress. Unfortunately, her early death cut short her career, and her fans lamented their grievous loss. She became the Popular Artist of Armenia in 1981.

Մ

ՄՍՄ ժողովրդական արտիստուհի՝ 1981, Մետաքսա Սիմոնեանը ծնել է Աշխաբադում: Աւարտել է Երեւանի գեղարվեստա-թատերական ինստիտուտը 1944 թին եւ անմիջապէս հրափրել աշխատելու Երեւանի Գաբրիէլ Սունդուկեանի անան պետական թատրոնում: Դեռ եւս ուսանողուհի էր, երբ հռչակեց «Անահիտ» կինոնկարի հերոսուհու փայլուն իր դերակատարումով: Արմանուշի կերպարորումը՝ «Այս աստղերը մերն են», նրան բերեց ՄՍՄ պետական մրցանակ 1950:

Մետաքսա Սիմոնեանը յայտնի դարձաւ մանաւանդ Նինայի դերով Լերմոնտովի «Դիմակահանդէս» պիեսում: Վահրամ Փափազեանի դիպուկ բնութագրմամբ նա «բնութեան պարզեւ» էր: Լինելով դրամատիկական-քնարական շնչի դերասանուհի, չունեալով մասնաւոր նախասիրութիւն, նա հասաւ խաղացանկային լայն ընդգրկման, յաջողութեամբ հանդէս գալով եւ՛ ազգային, եւ՛ ռուսական, եւ՛ արեւմտաեւրոպական հեղինակների գործերում. նրա յաջող դերակատարումներից են՝ Շուրա (Գորկու «Եգոր Բուլչովը եւ ուրիշները»), Նաստասիա Ֆիլիպովնա («Ապուշը» ըստ Դոստոյեւսկու վէպի), Սուան, Շուշանիկ (Շիրվանզադէի «Նամուս», «Քաոս»), Նուարդ (Նայիրի Զարեանի «Արա Գեղեցիկ»), Անոյշ (Պարոնեանի «Պաղտասար աղբար»), Դեգրեմոնա, Կորդելիա (Շեքսպիրի «Օթելլո», «Լիր արքայ»), Կատրին (Մարոյի եւ Մորոյի «Մադամ Սանժէն», Յուլիոյ «Գուցկովի «Ուրիշ Ակոստա»), Մարթա (Օլբի «Ո՛վ է վախենում Վիրջինիա Վուլֆից»), Նանսի (Կրոնինի «Բրոուդի ամբողջը»), Միլա (Պ. Ետորովի «Վիտոշի վեշերին»):

Տաղանդաւոր դերասանուհին նկարահանել է «Նայֆիլմ» կինոստուդիայի մի շարք ֆիլմերում, ինչպէս՝ «Անահիտ», «Արարատեան դաշտի աղջիկը», «Զրեքը բարձրանում են», «Մխիթար Սպարապետ», «Սայաթ Նովա»:

Մետաքսա Սիմոնեանը օժտած էր նաեւ ասմունքողի բարձր ձիրքով. նա յաճախ հանդէս էր գալիս ասմունքով: Վարում էր Երեւանի Գեղարվեստա-թատերական ինստիտուտի բեմական խօսքի ամբիոնը:

Ցաւօք, սակայն, հանդիսատեսը վաղաժամ զրկեց նրա խաղը դիտելու գեղարվեստական հաճոյքից:

Medaxia Simonian

As Nancy in Kronin's *Deacon Brodie*, G. Chelebian as Mett
Նանսիի դերում «Բրոուդիի ամրոցը». Մետի դերում Գ. Չելեպեան

As Anoush in Baronian's *Brother Baghdasar*, Kh. Nazarian as Kipar
Անուշի դերում «Պաղտասար աղբար». Քիպարի դերում՝ Խ. Նազարեան

Famous opera superstar, American soprano Lucine Amara was born in Hartford, Massachusetts. Her musical abilities were evident from an early age. She sang in the Armenian Church choir. Lucine trained with the famous voice teacher Stella Eisner and continued her studies at the Santa Barbara Conservatory. She received her advanced musical training at the San Francisco Conservatory, graduating as a violinist and pianist. Lucine won first prize at the All-American Atwater-Kent Competition, in which 1,500 singers participated. That prize became the golden key that unlocked the future. She went on a two-year European concert tour joined the Metropolitan Opera when she returned. Lucine Amara's first performance at the Met was in Mozart's *Magic Flute*. The young singer's velvet-smooth voice captivated the astute New York audience. She heaped success upon success, and her reputation quickly spread. She played the main roles in more than twenty operas: Euridice in Gluck's *Orfeo and Euridice*, Mimi in Puccini's *La Bohème*, Floria Tosca in *Tosca*, Helmwig in Wagner's *The Valkyrie*, Antonia in Offenbach's *The Tales of Hoffmann*, Tatiana in Tchaikovsky's *Yevgeny Onegin*, Aida in Verdi's *Aida*, Micaela and Freccita in Bizet's *Carmen*, to name but a few.

In 1957, The Metropolitan honored Lucine by selecting her to open their season in Tchaikovsky's *Yevgeny Onegin*. She opened for the Met the following year in Verdi's *Aida*.

Lucine has performed worldwide; Canada, Puerto Rico, Sweden, England, Australia, Germany, and Italy. She enjoyed success and high praise at each stop. In 1962, America's greatest artists performed at the grand opening of New York's Lincoln Art Center. Lucine Amara, Lilie Chookasian, and Ara Berberian were among the invited guests, the honor of a lifetime. In 1965, Lucine Amara visited Armenia, which realized her life-long dream. She received an exceptionally warm reception from her compatriots, saying:

I have never seen anything like this in my whole life. What a wonderful people we are.

Leaving Yerevan, Lucine visited other cities of the former Soviet Union; Tiflis, Moscow, and St. Petersburg. She thrilled audiences everywhere with her delicate, poetic performances.

Paul Jackson, the author of "History of the Metropolitan Opera" says: Lucine Amara is one of those American singers, whose foremost achievement has turned her into one of the Metropolitan Opera's unique stars. Her last performance was in 1992. Her operatic performance list is vast. She has been one of the best classic sopranos of the past fifty years, has performed many roles, contributing great fame to the Metropolitan Opera. Only very few sopranos were able to compete with her in her Mozart's performances. Her voice was compared with the world's famous sopranos such as Abanes, D' Los Angelos, Redberg and Stratassi.

Մետրոպոլիտեն օպերայի երգչուհի՝ սուպրանո, Լուսին Ամարան՝ Արմադանեան, ծնել է Քէնեթիքթը նահանգի Վարդֆորդ Քաղաքում: Երաժշտական կրթութիւնն ստացել է Սան Ֆրանսիսկոյի երաժշտական դպրոցում: Չայնը մշակել է պրոֆեսոր Ստելլա Էյզներ Էմիսի մօտ: 1948-ին հասնասերիկեան մի մրցոյթում Աթաթըր-Քենթ, որին մասնակցում էին 1500 երգիչներ, Ամարան շահում է առաջին մրցանակը: Երգչուհուն երկու տարով ուղարկում են Եւրոպայի գլխաւոր քաղաքները՝ համերգային շրջագայութեան, որից վերադառնում է մեծամեծ յաջողութիւններով: Այնուհետեւ նրա առաջ բացում են Մետրոպոլիտեն օպերայի դռները. Լուսինը առաջին անգամ երգում է Պամինա (Մոցարտի «Կախարդական սրինգ»): Նա հանդէս է եկել երկու տասնեակից աւելի օպերային

գլխաւոր դերերում. Էրիդիկա (Գլիլկի «Օրֆէյ եւ Էրիդիկա»), Ճլորիա, Տոսկա, Միմի, Չիօ-Չիօ Սան (Պուչչինիի «Տոսկա», «Բոհեմա», «Մադամ Բաթըրֆլայ»), Տատիանա (Չայկովսկու «Եւգենի Օնեգին»), Աիդա (Վերդիի «Աիդա»), Միքայէլա եւ Ֆրայտա (Բիզէի «Կարմէն»), Մարգարիտ (Գունոյի «Տաւատ»), Նեդրա (Լեոնկաւալոյի «Պայացներ»), Էլփրա (Մոցարտի «Ինն ժուան»), Անտոնիա (Օֆենբախի «Նոֆմանի հեքիաթները»), Էլեկտրա (Շտրաուսի «Էլեկտրա»), Լիլու (Պուչչինիի «Տուրանդոտ»), Նելմիզ (Վագների «Վալքիր») եւ այլն: Երգել է սուպրանոյի երգանասեր՝ Վերդիի «Ռեքվիեմ»-ում եւ Բեթովէնի իններորդ սիմֆոնիայում: 1965-ին Լուսին Ամարան այցելեց Վրաստան, որով իրականացաւ տարիների իր երազանքն ու բաղձանքը: Երեւանում Ալ. Սպենդիարեանի անան օպերայի եւ բալետի թատրոնում հանդէս եկաւ Աիդայի դերերով եւ Վայֆիլիարոնիայի մեծ դահլիճում՝ մենահամերգով ու բացառիկ ընդունելութեան արժանացաւ իր հայրենակիցների կողմից:

«Ոչ մէկ տեղ կեանքումս այսպիսի խոր ապրում չեմ ունեցել, ինչ սքանչելի ժողովուրդ ենք», - ասել է նա: Երեւանից յետոյ Լուսին Ամարան եղաւ նաեւ Թիֆլիսում, Մոսկայում եւ Լենինգրադում: Կոմիտասի ծննդեան 100-ամեակին կատարել է Կոմիտասի ստեղծագործութիւններից:

Փոլ Ջաքսոնը «Մետրոպոլիտեն օպերայի պատմութիւն» գրքի մէջ գրել է. «Լուսին Ամարան ամերիկեան այն երգչուհիներից է, որի երկարատեւ գործունէութիւնը նրան դարձրել է Մետրոպոլիտեն օպերայի իւրայատուկ աստղերից մէկը: Նրա վերջին ելոյթը 1992-ին էր: Մեծ է Լուսինի օպերային դերակատարումների ցանկը: Անցեալ յիսուն տարում նա եղել է կլասիկ սուպրանո լաւագոյն երգչուհիներից մէկը, կատարել է բազում բարդ դերերգեր, Մետրոպոլիտենին բերելով մեծ հռչակ: Միայն մի քանի սուպրանոներ կարողացան մրցել երգչուհու հետ Մոցարտի օպերաներում»:

Լուսին Ամարային համեմատել են համաշխարհային հռչակաւոր սուպրանոներ Ալբանէսի, Դ' Լոս Անջելէսի, Ռեյտերգի եւ Ստրատասի հետ:

As Cio-Cio San in Puccini's *Madame Butterfly*
Չիո-Չիո Սան, Պուչչինի «Մադամ Բաթրֆլայ»

Lucine Amara

Lucine Amara

Lucineh as Floria Tosca in Puccini's *Tosca*
Ֆլորիա Տոսկաի դերում Պուչչինիի «Տոսկա»

As Fiordiligi in Mozart's *Così Fan Tutte*
Ֆիորդիլիգիի դերում Մոցարտի «Կոսի Ֆան Տոտե»

As Desdemona in Verdi's *Otello*
Դեզդեմոնաի դերում Վերտիի «Օթելլո»

As Frasquita in Bizet's *Carmen*
Ֆրասկիտաի դերում Բիզեի «Կարմեն»

As Pamina in Mozart's *Magic Flute*
Պամինայի դերում Մոցարտի «Կախարդական սրինգ»

As Donna Elvira in Verdi's *Don Giovanni*
Էոննա Էլվիրա, Վերդիի «Դոն Ժուան»

As Turandot in Puccini's *Turandot*
Տուրանդոտի դերում Պուչինի «Տուրանդոտ»

As Nedda in Leoncavallo's *Pagliacci*
Նեդդա, Լեոնկավալոյի «Պայացներ»